

Utrechtse novieten ontgroend in fabriek

Het is een verrekt eind fietsen van De Bilt naar het Lucas Bolwerk, waar het gebouw van Unitas Studiosorum Rheno-traiectina (USR) staat. Het is september 1968. Ik heb me opgegeven als aspirant-lid en vandaag moeten we ons melden voor de eerste dag van de kennismakingsperiode oftewel het novitiaat.

Bij het Corps zijn de eerstejaars feuten, wij zijn novieten. De Corpsjongs hebben allemaal een kaalgeschoren kop, met daarop een petje. Wanneer een ouderejaars van het Corps op straat "FEUT" roept, moeten ze hun petje afdoen en groeten. Maar ze weten natuurlijk nooit wie wel of niet ouderejaars is, dus wij roepen ook "FEUT" als we zo'n petje zien en hup, daar gaat ie: "Dag mijnheer." "Dag feut."

Nuldejaars

'Sociëteit Symposion' staat boven de deur in statige letters. We dienen ons aan de achterzijde van het gebouw te melden, aldus een groot pamflet op de voordeur. Nuldejaars stellen nog heélemaal niks voor en mogen zéeker niet hierdoor naar binnen. Wat denken ze wel! Eerst laten zien dat ze Unitaswaardig' zijn.

Na enig zoekwerk komen we terecht in de Lange Jufferstraat, aan de achterkant van het gebouw. Daar is, naast de fietsenzaak van Sander Koppen, de leveranciersingang. En vanaf vandaag (voorlopig) de novieteningang. De poort gaat open. Daar staat de voltallige novitiaatscommissie. De heren in jacquet, de dames in zwart mantelpak, allemaal voorzien van een indrukwekkend soort ambtsketen.

Kartonnen naambordje

We worden naar de eetzaal geleid, waar we ons moeten melden. Iedereen krijgt na de aanmelding een kartonnen naambordje met de kleur van de eigen faculteit (paars voor diergeneeskunde) en een nummer. Bij ieder appèl moet je je melden met: "noviet nummer 134 Jaap Klinkers."

De meisjes (Unitas is een gemengde vereniging) krijgen allemaal een houten melkkrukje. De jongens moeten

"op hun krent" zitten, gewoon met je kont op de harde houten vloer.

Er is kledinginspectie. De mannen van het SB (het SociëteitsBestuur, zes ongelofelijke lomperds) controleren alle jongens of ze wel correct gekleed zijn. Geen lang haar, geen sandalen, "wáár is je stropdas!", dat werk dus.

Een van de SB-leden is medicijnstudent Cees (Rein) van den Hoogenband. Nu heet hij alleen nog maar Cees, maar jaren later zien we hem terug als Cees Rein van den Hoogenband, chirurg in Geldrop, clubarts bij PSV in Eindhoven én vader van Olympisch zwemkampioen Pieter van den Hoogenband.

Mores

Iedereen krijgt een eigen novitiaatsboekje (wees er zuinig op!) en dan gaan we naar boven, naar de voor- en achterzaal. De hele dag instructie en zangles. De mores (zedes en gewoonten) van de vereniging worden erin gestampt, er moet (zo hard mogelijk) gezongen worden: "VOLUME!, ik hoor niks, harder!" en de Senaat komt langs.

De Senaat is het bestuur van de vereniging. Gedistingeerde ouderejaars studenten, ook allemaal in jacquet (ik had zo'n kledingstuk nog nooit gezien) en mantelpak. Ons wordt duidelijk gemaakt wat er door de Vereniging van ons verwacht wordt. Je volledig conformeren aan de zeden en gewoonten, met zoveel mogelijk ouderejaars kennismaken ("u en mevrouw / mijnheer, noviet, onthoud dat goed!"). Iedere ochtend om 09.30 appèl, je blijft de hele dag op de vereniging, maaltijden wordt voor gezorgd en 's avonds pas naar huis wanneer de novitiaatscommissie daarvoor toestemming geeft.

Sjouwen met biervaten in het sociëteitsgebouw van Unitas (foto: Het Utrechts Archief)

Het is een heftig en intensief programma.

We gaan de straat op en leren Utrecht kennen. Er wordt veel georganiseerd. Alle sub-verenigingen maken hun opwachting: roeivereniging USR De Batavier, debatclub Forsete Wara, toneelclub USTV, zeilvereniging De Dreghvaarders, paardrijvereniging Pegasus en het Veterinair Dispuut Unitas, waar ik lid van word. Er is ook een verenigingsblad, de Vivos Voco waarin al het Unitas-nieuws te lezen is.

Bij Unitas hebben de mannelijke én de vrouwelijke leden allebei een eigen

heilighdom. Op de zolderverdieping is 'De Hemel' waar alleen vrouwen mogen komen. In de kelder 'De Hel', een vies stinkend hol, uitsluitend voor mannen. In de toiletgroepen zijn grote vierkante bakken aangebracht naast de wastafels. Vomeerbakken zoals het officieel heet. Kotsbakken in gewoon Nederlands. We raken aardig ingeburgerd. Het repertoire uit de zangbundel zit er al lekker in. Alle 200 eerstejaars kennen elkaar nu goed en de twijfelaars zijn afgevallen. Je moet er inderdaad tegen kunnen.

Bier verboden

Bier is nog absoluut verboden voor de

Deze week o.a.:

- Interview Riet Eras

Pag. 5

- Volksbuurtmuseum

Pag. 7

- Vakantie met pech

Pag. 9

- Mysterieuze genezing

Pag. 12

noviet. De barkeeper, mijnheer Hijweege, heeft strenge instructies. Dus kopen wij ons pilsje op de hoek van het Lucas Bolwerk bij De Potdeksel, wanneer we daar 's avonds nog puff voor hebben. Maar als je daar betrapt wordt door een ouderejaars ben je alsnog zuur! Dan word je de volgende ochtend bij het appèl zwaar voor paal gezet.

De diergeneeskunde studenten vormen al snel een hechte club en worden beschouwd als een stel botte harken. Die naam hebben ze nu eenmaal. En daarom ga je je dus ook maar zo gedragen.

Conservenfabriek

Na twee weken novitiaat gaan we met het hele eerste jaar naar Etten-Leur in Noord-Brabant. Werken voor de vereniging, een week lang. In de conservenfabriek van Zwanenburg augurken in potjes stoppen. Lange dagen, saai werk, met z'n allen aan de lopende band. Ondanks het stomme werk hebben we veel lol met elkaar.

Lees verder op pagina 3

Dag en nacht bereikbaar voor directe hulp na overlijden (030) 262 2244

PCB
UITVAARTZORG

Meer informatie:
www.pcbuitvaartzorg.nl

Donaudreef 25
Utrecht

BGNU

5 dgn Drenthe
vanaf € 160,00 PP HP

Heerlijk fietsen
en wandelen

www.hotelhetwapenvanaelden.nl

TEL 0591371241

Helping

Gezocht:

Huishoudelijke hulpen (M/V)

Werk flexibel 10-40 uur per week & verdien €11,50 per uur!

www.helping.nl/werken-in-utrecht

16 september 2017
 Utrecht viert Wereld Alzheimer Dag met "Dag mama" in theater Zimihc. Met indrukwekkend theater en muziek nemen de spelers u mee in de wereld van dementie.
 Inloop 13.30 u.
 Voorstelling 14.00-17.00 u.

Tickets 5 euro (incl. consumptie).
 Bestel tickets op:
<http://www.zimihc.nl/theaters/zuilen>

Meer info:
<https://www.alzheimer-nederland.nl/regios/stad-utrecht>
 Slecht ter been? Gebruik de Boodschappen Plusbus www.u-centraal.nl/bus

Het Alzheimer Cafe is een laagdrempelige ontmoetingsplaats voor mensen met dementie, hun mantelzorgers en andere belangstellenden.

Contact helpt!
www.alzheimer-nederland.nl/stadutrecht

Dé locaties voor bijzondere en multiculturele uitvaarten

Crematorium Daelwijck & Uitvaartcentrum Utrecht

Uitvaartcentrum Utrecht en Crematorium Daelwijck liggen in een prachtig park met vijver en fontein. Bij ons is alles mogelijk. Onze uitvaartverzorgers ondersteunen en inspireren u bij het organiseren van een begrafenis of crematie. Wij staan graag voor u klaar, voor, tijdens en na het afscheid. Want een goed afscheid helpt u verder

Uitvaartverzorging Utrecht • T 088 927 3610
 bedrijfsbureau.midden@yarden.nl • www.yarden.nl/utrecht

Hiske Alting & Pauline Res
 ruimte voor afscheid

Geertekerkhof 3
 3511 XB Utrecht
 06 45 363 220
altinguitvaarten.nl

alting uitvaarten

"professioneel maar toch zo dichtbij"
 reactie van een nabestaande

www.dezwaanuitvaarten.nl
 030 238 00 38

Een kunstgebit verdient de zorg van de tandprotheticus

De tandprotheticus Specialist voor uw kunstgebit

Tandprothetische praktijk J.C.Th. Ipenburg

Rijneiland 5, 3984 MA ODIJK,
 Tel: 030 65 65 592
 Coloradodreef 29, 3565 BR UTRECHT
 Tel: 06 10 71 99 87

Snel een traplift nodig? vanaf 2500 euro

Bel nu 072 75 111 75
handicare-trapliften.nl/de-oud

slechts 1 week levertijd

Slot Zuylen zoekt vrijwilligers voor:

- kaartverkoop en informatieverstrekking
- geven van rondleidingen
- museumcafé en informatiecentrum
- tuin en moestuin
- klussen en kleine reparaties

Wij bieden: een gezellige werksfeer in een historische omgeving, teamuitje, BBQ en diner in het kasteel.

Komt u ons team versterken?
www.slotzuylen.nl/stichting/vrijwilligers/

VOOR AL UW STOFFEERWERK, LEER- EN ANTIKRESTAURATIE EN INTERIEURADVIEZEN

**Ambachtelijke meubelstoffeerderij
 Leerspecialist
 Antiekrestauratie
 Interieuradviseurs
 IEDEMA & zn.**

Mogen wij ons even voorstellen?
 Miedema en Zn. is een ouderwets vertrouwd hollands bedrijf waarbij kwaliteit, service en persoonlijk contact nog echt bovenaan staan!! Voor al uw stoffeerwerk, leer-,antiekrestauratie en interieuradviezen bent u in onze winkels aan het juiste adres.

Stoffeerwerk U kunt bij ons terecht voor het herstofferen van ieder soort meubilair, echter zijn wij gespecialiseerd in het restaureren en repareren van design klassiekers zoals, ARTIFORT, LEOLUX, GELDERLAND, ROLF BENZ, GISPEN, OISTERWIJK, en o.a HARVINK meubelen.

Leerbewerking Wij bekleden al uw meubelen met eerste klas leder. Ook verrichten wij diverse reparaties zoals; het innemen van uitgerekt leder, het repareren van stiknaden, het gedeeltelijk of geheel vernieuwen van leren banken en/of stoelen. Tevens leveren wij de originele huiden van uw design klassieker zoals bijv. CHESTERFIELD, de SEDE en JORI.

Restauratiewerk Wij restaureren antieke kasten, kabinetten, bureaus en tafels. Ook kunnen wij antieke meubels voorzien van nieuwe was en/of politoerlagen. Heeft u stoelen met biezen of rieten zittingen die versleten of beschadigd zijn, dan kunnen wij deze voor u vernieuwen. Tevens verwijderen wij houtworm en logen wij al uw meubels.

48 uur service Doorgezakte banken of fauteuils, kussens veerloos, leeg of uitgezakt? Wij proberen u binnen 48 uur te verhelpen van uw klachten door middel van de vullingen aan uw houding aan te passen, en u zo te voorzien van een perfect zitcomfort.

Senioren verhuizingen Inpakken, verhuizen en uitpakken binnen 3 dagen ! Desgewenst kunnen wij uw oude woning bezemschoon opleveren en ook uw nieuwe woning compleet schoonmaken. Tevens verzorgen wij indien gewenst de stofferingswerkzaamheden zij het gordijnen/vloerbedekking/laminaat. Ook sluiten wij al uw apparatuur aan in de nieuwe woning.

Altijd een duidelijk en geheel vrijblijvende offerte vooraf!

Miedema & zn. Kamp 60 3811 AT Amersfoort 033-4723577	Miedema & zn. Veldweg 22 1404 CV Bussum 035 691 29 05	Miedema & zn. Kleiweg 135b 3051 GN Rotterdam 010 218 88 76	Miedema & zn. Dam 22 3111 BD Schiedam 010 273 47 27	Miedema & zn. Texasdreef 19 3565 CL Utrecht 030 662 82 18
---	--	---	--	--

Bel voor meer informatie of een vrijblijvende afspraak bij u thuis
Gratis halen en brengen levering onder 3 jaar garantie

Utrechtse novieten ontgroend in fabriek

(Vervolg van voorpagina)

In de fabriek werken veel Vlaamse vrouwen. Die worden iedere dag vanuit België aan-gevoerd met Volkswagenbusjes. Sommigen moeten wel twee uur reizen. En 's avonds weer terug. Ze koeterwalen in een onbegrijpelijk taaltje en staan de hele dag naar die studentjes te loeren. Wij lachen maar wat. Soms houden ze het niet meer. Komt er eentje naar je toe en vraagt: "Sjan, die daar", ze wijst naar een vrouw die staat te proesten van het lachen, "wil gère witte ofdatte ge ook een grote lul het."

Augurken

Grote hilariteit. Wat moet je daar nou mee als 18-jarig ventje. Van die grote vrouwen van misschien wel bijna 40 jaar. We lachen maar wat en geven

Het logo van Unitas

met onze handen aan (als vissers) om welk formaat het gaat. Nou, dat lijkt ze wel wat. De ploegbaas lijkt het niks. Die heeft boven in z'n kantoortje de hele vertoning zitten bekijken en komt op de vrouwen aangestiefeld. Ons laat hij met rust. Geen eer aan te behalen, volgende week zijn we weer weg. De vrouwen krijgen onder uit de zak. Niet dat ze daarvan onder de indruk zijn. Misschien vragen ze hem ook wel naar de lengte van zijn

geslachtsdeel.

's Avonds hebben we het fijn in de een of andere jeugdsoos. Bier is inmiddels toegestaan (dat moest er nog bijkomen ook!) en daarvan drinken we veel te veel. Het kost bijna niets. Het is een heel zware week en we moeten ook op zaterdag werken. Groot protest, het gebeurt wel. Op zaterdagavond terug naar Utrecht en de week daarop Inauguratie!

We mogen toetreden tot het selecte gezelschap van Unitas Studiosorum Rheno-traiectina. Groot feest op Symposion. Het bier vloeit rijkelijk, er worden meerdere "gratis vaten" aangeboden. Bier voor niks, daar moet je bij zijn. We zijn nu volwaardig lid van Unitas en dat moet gevierd worden. De vomeerbakken draaien overuren.

Jaap Klinkers
j.klinkers@kpnmail.nl

Een andere versie van het Unitas-logo, ook met de uil in het midden: het symbool van wijsheid

HWtje

Henk
Westbroek

Relaxen en chillen maar

Mensen die als kleine zelfstandige elke dag 40 vierkante meter plafond moeten stuken om de huur van de sociale huurwoning te kunnen opheffen, kunnen maar beter geen last van rugpijn krijgen. Maar ja, soms krijgen ze dat wel en niet iedereen heeft dan het talent om zich in de vrije avonduren om te scholen tot computerprogrammeur, beeldend kunstenaar of koffiemokkendesigner. Ik ga niet in details treden maar zelfs de angst voor rugpijn is al een carrièrekiller. Je krijgt er in ieder geval stress van. En van stress kun je - in de opvattingen die binnen de medische wetenschap gemeengoed zijn - een pallet aan akelige aandoeningen oplopen. Variërend van ooglidtrilling, huidvervalking en alcoholisme tot nageluitval, migraine en doodval.

Een buschauffeur, die op een tijdschema moet rijden dat hem niet de mogelijkheid laat een fietser te laten

passeren als hij vanaf een halte uit stilstand de weg opzoekt, loopt bij elke tweede optrekbeurt minimaal de kans een plaatschadeongelukje te veroorzaken. Dat zou op zich nog niet zo heel erg zijn - voor de chauffeur dan hè - ware het niet dat een buschauffeur, die binnen een jaar meer dan twaalf keer bij een aanrijding betrokken is, een goede kans loopt gedegradeerd te worden tot werkzoekende pizzakoerier.

Je zult zo rond deze tijd van het jaar maar je elfde aanrijding al achter de rug hebben. Dan stuur je de rest van het jaar op stressverlagende middelen. Dat zou op zich nog geen ramp zijn, als het niet zo was dat die al na zes weken een levenslange verslaving tot gevolg hebben, waarvan de afkickkosten logischerwijs buiten elke medische verzekering vallen.

Zelfs een aangename manier om inkomsten te verwerven, bezorgt een normaal mens ellende. Het klinkt simpel om maandelijks even voorbij Arnhem de grens over te steken om een ramkraak te plegen, maar denk even na. Bij het verwerven van de Audi Sport Quattro

Relax en blijf niet te lang oningesmeerd in de zon

loop je het risico er een te hebben uitgekozen die is uitgerust met een tracer. Nou is zo'n ding wel te vinden met behulp van een tracer die tracers opspoort, maar toch. Dan moet je onder de auto kruipen om dat ding weg te slopen en dan worden je kleren vuil, waarna je kameraden je sarren omdat vuil niet cool is. Dan ram en kraak je vervolgens, waarna je de hele weg naar huis op de hielen wordt gezeten door tien politiewagens waarvan de sirenes zo hard gillen dat de fitness van de 5e van Beethoven niet meer te horen zijn.

Het risico dat je opgepakt wordt is klein, maar toch altijd aanwezig. Meestal als gevolg van brandstof-

schaarste, omdat je vergat te tanken wat kwam doordat je hoofd vol muziek zat. Reken dan maar op zes weken taakstraf. Wat natuurlijk super klote is, want minder dan drie maanden eenzame opsluiting en je bent je reputatie kwijt in de bubbel waarin je leeft en gewoon jezelf wilt zijn.

Gelukkig heeft iedereen vrije tijd genoeg om geestelijk tot rust te komen op een van de 2700 festivals die wekelijks in de buurt te bezoeken zijn. Maar naar welke moet je gaan? En welke grensverleggende blijkt je later- je zou er zowat gek van kunnen worden - gemist te hebben? Festivalkeuzestress, ontloop dat maar eens.

RTV Utrecht

RTV Utrecht is de regionale omroep van de provincie Utrecht. Voor meer informatie gaat u naar onze website: www.rtvutrecht.nl
 Bij 'gids' ziet u welke programma's worden uitgezonden en bij 'gemist' kunt u uitzendingen terugkijken.

TELEVISIE

vrijdag

18

AUGUSTUS

Veenendaal-Veenendaal Classic

Op vrijdag 18 augustus kunt u op RTV Utrecht live de wielervonde Veenendaal-Veenendaal Classic zien. Vanaf 16.00 uur ziet u hoe de renners over de Heuvelrug fietsen. Commentator Rick van Manen doet verslag van de wedstrijd.

TELEVISIE

Elke maandag

Margreet

In het nieuwe programma Margreet neemt presentatrice Margreet van Gils het leven door met mensen die zich op een bijzondere manier door onze regio bewegen.

RADIO

ma t/m vr

14-18

AUGUSTUS

Elvis Week op Radio M Utrecht

Tijdens de Elvis Week herdenken we de sterfdag van The King veertig jaar geleden. De hele week is er extra aandacht voor de nummers van Elvis en zijn er leuke prijzen te winnen. Op zijn sterfdag woensdag 16 augustus staat Aan Tafel! volledig in het teken van The King of Rock and Roll en wordt de Elvis 11 uitgezonden.

RADIO

za t/m vr

2-8

SEPTEMBER

Win een rondvlucht boven Utrecht

Altijd al benieuwd geweest hoe onze prachtige provincie er van boven uit ziet? Luister dan vanaf 2 september naar Radio M Utrecht FM 93.1 en maak kans op een rondvlucht over de Utrechtse Heuvelrug in een Dakota!

RTV Utrecht kijken en luisteren? Kijk voor de frequentie op www.rtvutrecht.nl/frequenties

BTR REIZEN

www.BTRreizen.nl

☎ 055 - 5059500

Ruime keuze aan betaalbare vakantie-reizen

Riviercruises met MS Lale Andersen ** met vertrek garantie**

10% Korting

'Rhein in Flammen' In St. Goar

van 20 t/m 25 sept. 2017 € 484,-
6 dg. nu al vanaf **€ 436,- p.p.**

Duitse Kerstmarkten-cruise
Keulen & Düsseldorf
van 14 t/m 17 dec. 2017
4 dg. nu al vanaf **€ 272,- p.p.**

Kerstcruise over de romantische Rijn
van 20 t/m 27 dec. 2017
8 dg. nu al vanaf **€ 692,- p.p.**

All Inclusive Hotels Autovakanties & Busreizen

All Inclusive Hotels Autoreizen
Hotel Gaasterland *** Rijs / Friesland
3, 4, 5 en 8 dagen
4 dg. van € 195,- nu al vanaf **€ 139,-**

All Inclusive Hotels Autoreizen
Hotel Am Wall *** Soest / Westfalen
Voordeel Midweek in aug. & sept. 2017
5 dg. van € 265,- nu al vanaf **€ 199,-**

All Inclusive Hotels Autoreizen
Hotel Op de Boud *** / Valkenburg
Diverse voordeel Midweek
5 dg. van € 265,- nu al vanaf **€ 239,-**

All Inclusive Bus excursiereis
Hotel Gaasterland / Friesland € 388,-
van 25 sept. t/m 29 sept. 2017
5 dg. nu al vanaf **€ 349,- p.p.**

Kerst- en Nieuwjaar Autovakanties & Busreizen & Riviercruises

All Inclusive Autovakantie
Hotel De Bonte Wever / Assen
van 23 t/m 27 dec. 2017
5 dg. nu al voor **€ 399,- p.p.**

All Inclusive Kerst Busreis
Duitse Sauerland
naar Hotel am Wall *** in Soest
van 23 t/m 27 dec. 2017
5 dg. nu al voor **€ 459,- p.p.**

Vraag naar de gratis Kerst & Nieuwjaarbrochure of kijk op btreizen.nl

☎ 055 - 5059500 · WWW.BTRREIZEN.NL

NEDERLANDS **VOLKSBUURT** MUSEUM

van 22 april tot en met 10 september 2017

De Utrechtse Droom

of hoe Wijk C bijna ten onderging

www.volksbuurtmuseum.nl

Het op termijn sluiten van verzorgingshuizen heeft nu al grote consequenties voor de oudere bewoners in die huizen. Riet Eras (96) woont in verzorgingshuis Tuindorp-Oost en ziet de ontwikkeling met lede ogen aan.

Interview door Jan Jansen

Bewoners verzorgingshuizen bezorgd over komende sluiting

Tussen nu en 2020 sluiten in het hele land 800 van de 2000 verpleeg- en verzorgingshuizen. Dat betekent dat vier van de tien locaties dichtgaan. De overheid wil dat ouderen steeds langer thuis blijven wonen. Ook zorgorganisatie Careyn sluit tien verzorgingshuizen in de regio, waaronder twee in Utrecht, te weten Tuindorp-Oost en de Lichtkring. In Tuindorp-Oost wonen nog zo'n 50 ouderen van de oorspronkelijke 126. Ze zijn gemiddeld bijna 90 jaar. De oudste bewoonster is 106.

Appartementen in Tuindorp-Oost die leegkomen worden ingenomen door studenten en starters op de woningmarkt. Er wonen nu 75 jongeren in het huis. Van hen wordt verwacht dat ze, waar nodig, hand- en spandiensten verrichten voor ouderen. Careyn zoekt locaties in Utrecht waar veel ouderen wonen om daar kleinschalige zorgvoorzieningen te beginnen. Ook vindt Careyn dat woningcorporaties en projectontwikkelaars meer levensloopgeschikte woningen moeten bouwen, waar ouderen met beperkingen langer zelfstandig kunnen blijven wonen. Voor ouderen in zo'n verzorgingshuis dat op termijn gesloopt wordt, heeft dat ingrijpende gevolgen. Net als Riet Eras zien ook haar medebewoners de kwaliteit van de zorg

achteruitgaan. "Vroeger hadden we eigen koks, die rekening hielden met wensen voor je maaltijden. Die koks zijn wegbezuinigd. Standaardmaaltijden zijn ervoor in de plaats gekomen. Het personeel wordt voor steeds meer taken ingezet. Ze moeten rennen en vliegen om alles op tijd te regelen. Als je 's nachts hulp nodig hebt, ga je niet een van de jongere bewoners vragen. Dan is het vaak lang wachten tot er iemand komt."

Slopen

Careyn wil Tuindorp-Oost over een paar jaar slopen. Dichtbij komt dan een kleinschalig huis voor dementeren en een huis voor bewoners met zorgbehoefte die zelfstandig wonen. Van die bewoners wordt dan wel

verwacht dat ze hun eigen huishouden doen. Volgens diverse bewoners van Tuindorp-Oost heeft Careyn garanties afgegeven aan de huidige ouderen dat ze onder dezelfde voorwaarden als nu kunnen blijven wonen in hun toekomstige appartement.

Verzet

Riet Eras heeft een bewogen leven achter de rug. Vooral herinneringen aan haar verzetsactiviteiten in de oorlogsjaren zijn onuitwisbaar. "Met mijn ouders en drie zussen woonde ik in de Adelaarstraat. Al in het begin van de oorlog werd ik als meisje van 18 door verzetsmensen gevraagd te helpen. Ik had net een baan als onderwijzeres en moest onder andere regelmatig onderduikers naar andere onderduikadres-

sen brengen. Heel gevaarlijk was het vervoer van munitie en wapens over straat. "Ik moest gordels met kogels dragen om af te leveren en kreeg, met een ander meisje, opdracht brood met een broodkar te bezorgen bij arme mensen. Het was een zware volle kar, die we onderweg niet over een steil bruggetje konden duwen. Terwijl we stonden te zwoegen kwam er een Duitse soldaat op ons af. We schrokken, omdat we dachten dat hij alles in beslag zou nemen. Dat bleek niet het geval; hij hielp ons over de brug. Toen we, later dan afgesproken, aankwamen, waren de mensen erg opgewonden. Tot onze stomme verbazing zagen we bij het uitpakken dat de bakkerskar een dubbele bodem had, waar zware wapens in waren verborgen. Stel je voor dat we gepakt waren, we hadden het nu niet meer kunnen navertellen."

Ondervoed

Veel kleine kinderen waren ondervoed in de laatste oorlogsjaren. "We hadden adressen in Groenlo in de Achterhoek waar de kinderen langere tijd konden verblijven. Ik bracht twintig kleintjes uit de Betonbuurt met de trein naar Groenlo en bleef de contactpersoon tussen gastgezinnen, kinderen en hun ouders. Toen de oorlog net was afgelopen, wilden de ouders hun kinderen weer zo gauw mogelijk bij zich hebben. Ik ging ze met de trein ophalen en ouders zouden wachten op het station. Toen we met onze trein bijna in Utrecht aankwamen, begon

Riet Eras

vlak voor ons een hevig bombardement van de Engelsen op het spoor. Naast onze stilstaande trein kwam ook een munitietrein van de Duitsers tot stilstand. Dat was natuurlijk een doelwit van de Engelsen. Bevangen door paniek dook ik met de kinderen in de naastliggende sloot. Kinderen grepen me uit doodsangst aan alle kanten vast. Gelukkig werd de munitietrein niet geraakt. Toen het bombardement stopte en de munitietrein doorreed, liepen we verder over de rails naar het station. De ouders waren al weg, want die verwachtten niet dat we nog zouden aankomen. Met de eigenaar van een bierkar heb ik de hevig ondane kinderen bij hun huis afgeleverd. Ik was bont en blauw van het knijpen. Een traumatische ervaring."

Verhuizing

Na de oorlog trouwde Riet met Arnold Eras. Met haar gezin woonde ze 65 jaar in de Leonard Fuchslaan in Tuindorp. Arnold leidde een motorrevisiebedrijf, nu gevestigd aan de Coloradodreef. Na haar huwelijk bleef ze in het onderwijs als lerares op de mulo. Ze heeft kinderen, kleinkinderen en drie achterkleinkinderen en wacht vanuit haar appartement in verzorgingshuis Tuindorp-Oost ontwikkelingen rond de komende verhuizing verder af. Riet zou het geweldig vinden als kinderen van toen, die Groenlo meemaakten of er nog iets van weten, naar De Oud Utrechter reageren.

VERHUISADVISEUR senioren

Helpt senioren uit
Utrecht en Nieuwegein
met het vinden van
een passende woning

Woont u in een grote sociale huurwoning en wilt u kleiner en gelijkvloers gaan wonen?

De Verhuisadviseur Senioren begeleidt u bij het vinden van een geschikte woning.

- In kaart brengen van uw woonwensen
- Informeren over passend woningaanbod
- Informeren over gunstige regelingen
- Helpen met de papierwinkel
- Helpen met reageren op woningadvertenties

Team Verhuisadviseur Senioren

Onze dienstverlening is
kosteloos en vrijblijvend.

ALLES ONDER ÉÉN DAK

**caravanbedrijf
Nieuw
Maarsseveen**

- STALLING
- WINKELVERKOOP
- ONDERHOUD
- SCHADEREPARATIE

ZORGELOOS EN VEILIG OP VAKANTIE

Voor Vertrek Vakantiecheck!

Westbroekse Binnenweg 86A, 3612 AK Tienhoven
Tel.: 0346-281764, info@caravannmv.nl

Open: ma. 08.30 - 20.00 uur di.-do.-vrij. 08.30 - 18.00 uur zat. 09.00 - 12.30 uur
woensdag: op afspraak open

**Nog enkele binnenplaatsen beschikbaar in onze moderne stalling.
Zie voor foto's onze website: www.caravannmv.nl**

Gespecialiseerd in voet- of houdingsklachten

 Ik begeleid u persoonlijk tijdens het gehele proces vanaf diagnose tot het eigenhandig vervaardigen van steunzolen.

 Ambachtelijk op maat gemaakt in eigen werkplaats

Sommige verzekeraars vragen een verwijzing van de huisarts om voor vergoeding in aanmerking te komen. Vrijwel alle zorgverzekeraars vergoeden de behandeling vanuit de aanvullende verzekering. Informeer bij uw eigen zorgverzekeraar.

Ook thuiservice!

Registerpodoloog J. van Dijk
Tel. 06-22339336.
Amsterdamsestraatweg 542, Utrecht
janvandijk32@outlook.com
www.podoloogjanvandijk.nl

WAAR VINDT U TEGENWOORDIG NOG:

- * MODE VOOR DE VROUW VAN 40+
- * KWALITEIT EN BETAALBAAR
- * PERSOONLIJK ADVIES EN AANDACHT
- * KLASSIEK, MODERN OF TRENDY

BIJ ONS!

Wij verwelkomen u graag!
Ons adres is Nassaustraart 77
in Maarsse, tel. 0346-552030
We zijn geopend
dinsdag t/m zaterdag
van 10.00 tot 17.00 uur

De zon zit weer in de maand

3 manieren om je kind
goed te beschermen

Goed beschermd in de zon

Alles over SMEREN, KLEREN, WEREN
vind je op kwf.nl/zonnen

Samen komen we steeds dichterbij
KWIF KANKER BESTRIJDING

e-mobility
store

VAKANTIEKORTINGEN BIJ MANGO

VEEL PRIJSKNALLERS IN AUGUSTUS!

NIEUW
2017

Luggie

- Zeer lichte vouwscootmobiel
- Opvouwbaar in 3 stappen
- Ideaal voor op reis: mag mee in het vliegtuig

van € 2.350,-
voor **€ 1.749,-**

€ 600,-
VOORDEEL!

Bobby DeLuxe

- Comfortabele luchtbanden
- Verhoogde zitting
- Heldere LED-verlichting
- Past achterin iedere auto

van € 2.195,-
voor **€ 1.895,-**

€ 300,-
VOORDEEL!

Bobby Carbon

- Veiligste 4-wiel vouwscootmobiel
- Sterk en super licht carbon frame
- Zeer comfortabele stoel met verstelbare armleggers

van € 2.195,-

INTRODUCTIE
AANBIEDING

GA VOOR ALLE AANBIEDINGEN NAAR WWW.MANGOMOBILITY.NL
OF BEL NAAR ONS GRATIS SERVICENUMMER 0800 2002

Tiger 4

- IJzersterk en comfortabel
- Grote actieradius
- Goede vering
- Inclusief 1 jaar pechhulp ism ANWB

van € 3.995,-
voor **€ 2.995,-**

€ 1.000,-
VOORDEEL!

FR-1

- Comfortabel als een auto
- Uitstekende vering en comfort
- Digitaal display, full-ledverlichting en USB-aansluiting
- Leverbaar in 3 kleuren

van € 5.495,-
voor **€ 3.995,-**

€ 1.500,-
VOORDEEL!

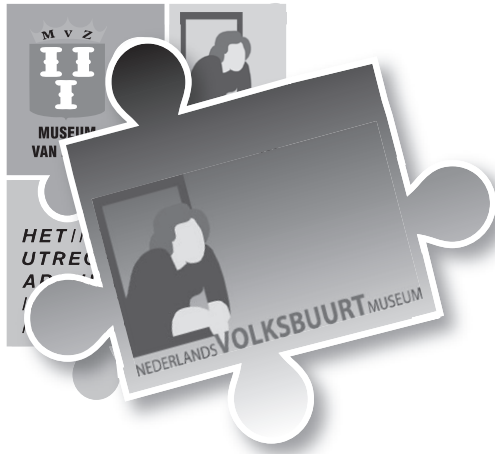

(ingang bij Nissan / Arend Auto)

Maak een proefrit in onze showroom:
Franciscusdreef 74, 3565 AD Utrecht

Openingstijden
Dinsdag t/m vrijdag van 09.00 - 17.30 uur,
Zaterdag van 10.00 - 17.00 uur

Acties geldig t/m 26 augustus en zolang de voorraad strekt.

In de jaren 30 van de vorige eeuw werd de volksbuurt Wijk C gesaneerd en 'opengebrouwen' door er een verkeersader door te trekken. In de naoorlogse jaren raakte de wijk nog verder in verval, tot er uiteindelijk eind jaren 60 weinig meer dan een groot parkeerterrein over was.

Verdwenen stadsbeeld: de woonschool aan het Houtplein

Veel bewoners waren door de sanering gedwongen te verhuizen. Menig Wijk C'er die zich geen nieuwe woning in een nieuwbouwwijk kon veroorloven, verhuisde noodgedwongen naar de woonschool voor asociale gezinnen aan het Houtplein. Daarmee werden ze van de ene op de andere dag als 'asociaal' bestempeld.

De woonschool was daar in 1924 door de gemeente gebouwd voor gezinnen die 'vanwege hun woonwijze ongeschikt werden geacht voor een normale gemeentelijke arbeiderswoning.' In de praktijk was het echter vaak een laatste toevlucht voor 'normale' gezinnen die nergens anders terecht konden. Het complex bestond uit 70 woningen rond een plein en was voorzien van de nodige 'woonleermiddelen', zoals een badhuis, school, clubgebouw en de opzichterswoning, die als een uitkijktoren boven het complex uitstak.

Stichting Volkswoningen

De woningen waren zelfs voor die tijd klein - met 38 m² de kleinste die de gemeente ooit heeft gebouwd. Ze werden bewust klein gehouden uit angst dat zich in bergruimten rotzooi zou ophopen. Pas in de jaren 50 werd een verdieping toegevoegd. De bouwkosten werden laag gehouden door te besparen op de afwerking. Die zouden de bewoners, die immers asociaal waren, toch maar slopen, redeneerde de gemeente.

Het beheer van het complex was in handen van de Stichting voor het beheer en de exploitatie van volkswoningen te Utrecht - kortweg Stichting Volkswoningen. Op het hoogtepunt van haar bestaan beheerde de stichting

ongeveer 360 woningen, verspreid over vier complexen: Kerkweg/Houtplein, Anthonieplein (Ondiep XIII), Cartesiusweg en Framboosstraat (Ondiep XII). Dit laatste complex was een jaar eerder, in 1923, met hetzelfde doel gebouwd. Tijdens de oorlog was het ernstig in verval geraakt en in de jacht naar brandstof leeggeroofd. In 1948 werd het beheer ervan overgedragen aan de stichting. Dit tegen de wil van de bewoners, die het als bezetting ervoeren. De Framboosstraat stond ook wel bekend als de Nieuwe Hooipoort, omdat veel van de bewoners uit dit in de jaren 30 gesaneerde buurtje in Wijk C kwamen. In het complex Kerkweg/Houtplein was ongeveer 40 procent van de bewoners afkomstig uit Wijk C.

Toezicht

Aan het Houtplein hield aanvankelijk een opzichtersechtpaar toezicht op het woongedrag. In de tweede helft van de jaren 40 deden de eerste sociaal werkers hun intrede. Dit was het begin van een steeds uitdijende schare hulpverleners die zich op de hele leefwijze van deze gezinnen richtte: gezinsverzorgsters, peuter- en jeugdleid(st)ers, psychiaters en psychologen. De woonscholen hadden hiermee een sterk opvoedkundig karakter. Er was

Woningen aan de Lijnweg (buitening complex Houtplein), 1927

een strenge opnameprocedure en het bestuur hield toezicht op het huishouden van bewoners en het school- en badhuisbezoek van de kinderen. Er werden 'nuttige' dagbestedingen georganiseerd, zoals een naaiclub in het clubgebouw. Maar de buurten waren ook berucht om hun buurtfeesten met overmatig drankgebruik. De stichting had een gradatiesysteem voor ogen: het Anthonieplein en de Framboosstraat waren bedoeld als overgangskomplex voor de zwaarste, antisociale gezinnen die echt nergens anders terecht konden en het Houtplein als 'tweede etappe' waarheen ze konden doorstromen als voorbereiding op resocialisatie in de samenleving. Van die resocialisatie kwam weinig

terecht. Slechts tien procent van de bewoners werd ooit als zelfredzaam en aangepast genoeg beoordeeld voor een zelfstandig leven. Vanaf 1962 nam de vraag naar woonruimte in de complexen af. Met de langzaam afnemende woningnood, de toegenomen welvaart en verbeterde leefomstandigheden en sociale voorzieningen verdween ook de behoefte aan wonen onder toezicht met het stempel 'asociaal' en verplichte woonbegeleiding. Ook nam in de maatschappij en onder de nieuwe lichte maatschappelijk werkers het verzet tegen de werkwijze van de stichting Volkswoningen toe. Deze werd steeds meer als uit de tijd beschouwd. In 1975 werd de stichting opgeheven. Van het Houtplein is niets meer te vinden. Zelfs de naam is uit het Utrechtse stratenplan verdwenen.

De film *Wonen onder toezicht* maakt deel uit van de vaste presentatie van het museum. De tentoonstelling *De Utrechtse Droom over de sanering, sloop en uiteindelijke redding van (een deel van) Wijk C* is nog tot begin september te zien in het Nederlands Volksbuurtmuseum,

Waterstraat 27-29, Utrecht. Begin september (datum wordt binnenkort bekend gemaakt) geeft Journalist Ton van der Berg, alias Koos Marsman, bekend van het fotoboek *Van Stadsie tot Stad, Utrecht 1950-1975*, rondleidingen in het Uteregs door Wijk C. De hele maand september krijgen museumkaarthouders bovendien het kinderboek *Nacht in de Domkerk* cadeau bij een bezoek aan het Volksbuurtmuseum.

Jaap Hoeve, jaaphoeve@hotmail.com
Foto's collectie NVBM

Bronnen:

Frits van Wel, *Gezinnen onder toezicht. De Stichting Volkswoningen te Utrecht, 1924-1975* (SUA, 1988)

Idem, *Asociale gezinnen, van woonschool naar degradatiewoningen? Jeugd en samenleving 3* (1990), 131-147

Een digitale versie van het boek van Frits van Wel is gratis te verkrijgen via fwvanwel@gmail.com.

Het Houtplein begin jaren 50, met links de opzichterswoning

Lezing

Op 31 augustus geeft cultuursocioloog en -psycholoog Frits van Wel in het Nederlands Volksbuurtmuseum een lezing met de titel *Asociaal of arm? Wonen onder toezicht in Utrecht*. Van Wel (1950) was jarenlang universitair hoofd-docent bij de opleiding Algemene Sociale Wetenschappen aan de Universiteit Utrecht. Hij publiceerde onder meer over probleemgezinnen en probleemjongeren, arbeid en zorg. In zijn lezing vertelt hij het verhaal van de Stichting Volkswoningen. Het programma begint om 20.00 met inloop vanaf 19.30. Entree kost €5,00 inclusief een kop koffie of thee.

Er op uit Kalender

Vermeld uw evenement in deze ladder!

Bel: José Gouweleeuw, 030-8200570

Esmay Hoekman 030 - 8200570

Munten, postzegels, bankbiljetten en Ansichtkaarten

Ergens slingeren nog de postzegelalbums van opa op zolder. Waar zijn de munten van pa eigenlijk gebleven? En zijn die Ansichtkaarten bestemd voor het oud papier? U bent niet de enige met vragen over een verzameling munten, postzegels, papiergeld, Ansichtkaarten of penningen. Daarom houdt de Munten- en Postzegel Organisatie (MPO) elke woensdag een open inloopdag. Wie zijn of haar verzameling deskundig en gratis wil laten beoordelen, kan tussen 10.00 en 16.00 uur terecht bij de MPO, Energieweg 7, IJsselstein, nabij Utrecht. Aansluitend is er desgewenst advies met betrekking tot verkoop of verzekering. Informatie: 030-6063944 of kijk op www.mpo.nl.

Ontmoet de Unie Van Vrijwilligers

De UVV Zeist en omstreken is al meer dan 70 jaar een aantrekkelijke, actieve, levendige vrijwilligersorganisatie waar verschillende groepen vrijwilligers met plezier en betrokkenheid een bijdrage aan leveren. Samen met het bestuur zetten vrijwilligers zich in om de nieuwe maatschappelijke vraagstukken, in samenwerking met anderen, een oplossing hiervoor te creëren door het inzetten van nieuwe vrijwilligers. Jongeren en ouderen zijn van harte welkom op onze contactdagen. Op 6 september heeft de UVV Zeist een informatieochtend van 10.00 tot 11.00 uur in Brasserie de Punt, Voorheuvel 22, 3701 JE Zeist. Op 23 september is UVV Zeist in Heerewegen, op de Burenmarkt, van 11.00-15.00 aan de Arnhemse Bovenweg 80 te Zeist. Op 29 september is er weer een informatieochtend van 10.00 tot 11.00 uur in Brasserie de Punt, Voorheuvel 22, 3701 JE Zeist. Op 30 september is de UVV Zeist in het Gemeentehuis Zeist, waar van 12.00 tot 15.30 uur een Vrijwilligersmarkt wordt gehouden in de publiekshal.

Hortus Festival 2017: Brieven Énard-familie inspiratie voor opera

Muzikliefhebbers kunnen genieten van zomerse zaterdagavondconcerten in de Oude Hortus, Utrecht tijdens het Hortus Festival. De veertiende editie van Nederlands groenste zomerfestival voor kamermuziek heeft als thema Kroonjuwelen; hoogtepunten uit de geschiedenis van het Festival, maar ook een fonkelnieuwe kameropera van componist Robin de Raaff over het leven van de familie Énard, instrumentenbouwers uit de negentiende eeuw. De opera schetst een zoektocht van een bijzondere vrouw in de dynamische negentiende eeuw. Sopraan Rianne Wilbers zingt de rol van Camille Énard, begeleid door het DoelenEnsemble o.l.v. Maarten van Veen. Alle concerten en tickets: www.hortusfestival.nl

Hoe Wijk C ten onder ging

Het Volksbuurtmuseum toont tot en met 10 september een expositie over de sanering van Wijk C. Utrecht had grootse plannen: 'we moeten mee in de vaart der volkeren en het duffe provinciaalse ontstijgen. Die droom werd uiteindelijk een nachtmerrie voor een hele volkswijk. Het volkshart van de stad werd geraakt. Al ver voor de oorlog zijn er vergaande plannen voor de sanering van Wijk C. Het begint met de sloop voor het hoofdbureau van Politie. Dwars door het eerste echte Utrechtse volkspark, het Oranjepark, met zoveel liefde tot stand gebracht, wordt een ontsluitingsweg, de Jacobsstraat, aangelegd. De wijk wordt uiteen gereten. Stedenbouwkundig is de impact groot. Maar nog groter is de impact voor de inwoners, die het Wijk C en hun gemeenschap onder hun neus zien verdwijnen. aanvankelijk ondergaan de Wijk Cers de kaalslag van deze sterk vervallen volkswijk lijdzaam. Maar langzaam groeit het verzet; bewoners bundelen hun krachten en de gemeente gaat schoorvoetend naar haar burgers luisteren. Uiteindelijk lukt het de wijk deels bewoonbaar te houden. Maar velen verhuizen, al dan niet gedwongen, naar elders en willen of kunnen niet terugkeren. Toch klopt hun Wijk C-hart door. De gewone man en vrouw, die moet 'sappele' om het hoofd boven water te houden, hun verhaal blijft verteld. Zie ook elders op deze pagina.

Toos van Poppel exposeert

Toos van Poppel exposeert haar nieuwere werk in de gehoorzaal van de voormalige Willen Arntszkliniek in Den Dolder, eveneens een rijksmonument. Schoonheid en verval is haar thema en dat sluit mooi aan op de plek van exposeren! Toos van Poppel is al ruim 25 jaar beeldend kunstenaar, waarin ze naar hartenlust schilderde en objecten maakte, veelal met gemengde technieken en vanuit de intuïtie. Met als resultaat: een scala aan kunstuitingen zoals schilderijen, samengestelde objecten, encaustic, mixed foto's, collages...groot en klein. De tand des tijds speelt altijd mee in het beeld. Het werk kenmerkt zich door doorleefde materialen van de objecten zoals (giet-)ijzer, brons, koper en hout en voor de doeken door gelaagdheid in aardse kleuren en warm rood als stevig expressionistisch contrast. Voor meer info zie elders op deze pagina.

Elke woensdag

Munten, postzegels, bankbiljetten en Ansichtkaarten

Ergens slingeren nog de postzegelalbums van opa op zolder. Een open inloopdag. Wie zijn of haar verzameling deskundig en gratis wil laten beoordelen, kan tussen 10.00 en 16.00 uur terecht bij de MPO, Energieweg 7, IJsselstein, nabij Utrecht. Aansluitend is er desgewenst advies over verkoop of verzekering. Informatie: 030-6063944 of kijk op www.mpo.nl. Meer info elders op deze pagina's.

Zaterdag 12, 19, 26 augustus

Erard vleugels_Palmenkas Hortus Amsterdam_Foto Christine vanBlitterswijk

Hortus Festival

Genieten van zomerse zaterdagconcerten in de Oude Hortus, Utrecht tijdens het Hortus Festival. Thema dit jaar is Kroonjuwelen: hoogtepunten uit de geschiedenis van het Festival maar ook een fonkelnieuwe kameropera van componist Robin de Raaff over het leven van de familie Énard. www.hortusfestival.nl

Tot en met 10 september

De Utrechtse droom in Volksbuurtmuseum

De Utrechtse droom of Hoe Wijk C bijna ten onder ging. Dat is de titel van de expositie die tot en met 10 september te zien is in het Volksbuurtmuseum aan de Waterstraat 27 in Utrecht (vlakbij NS Utrecht Centraal en het Vredenburg). Open: dinsdag tot en met zondag van 11.00 tot 17.00 uur. Vierde en vijfde zaterdag en feestdagen van de maand gesloten. Toegang volwassenen € 5,00. Kinderen tot en met 12 jaar, donateurs en houders van een Museumkaart of U-Pas gratis. Meer informatie: www.volksbuurtmuseum.nl, tel. 030-2318292 of via het emailadres groetenuit@volksbuurtmuseum.nl.

Vrijdag 1, zaterdag 2, zaterdag 9 en zondag 10 september

Expositie Toos van Poppel

Houd je van kunst kijken, wandelen, fietsen in een bijzondere omgeving vol groen en rijksmonumenten? Je kunt zo "een dagje uit" in eigen omgeving; een heel terrein (207 ha) waar tot voor kort nauwelijks publiek kwam, namelijk de voormalige Willem Arntszkliniek in Den Dolder. Toos van Poppel exposeert er haar nieuwere werk in de voormalige gehoorzaal, eveneens een rijksmonument. Schoonheid en verval is haar thema en wat sluit dit toch mooi aan op de plek van exposeren! Praktische informatie: Gehoorzaal (rijksmonument): volg borden EXPO op voormalig Willem Arntszhoeve-terrein, Vijverhof 25, Den Dolder. Vrijdag 1 sept. 18 - 22 uur, Zaterdag 2 sept. 13 - 17 uur en Zaterdag 9 sept. 13 - 17 uur, Zondag 10 sept. 13 - 17 uur. www.toosvanpoppel.nl, www.workshopzeist.nl. Gratis parkeerruimte, maar vooral veel ruimte om ook lekker te fietsen en wandelen op het terrein met zijn prachtige natuur, kunst en rijksmonumenten.

RIJBEWIJSKEURINGEN NEDERLAND

Tel. 06-34-020-700

www.rijbewijskeuringennederland.nl

Voordelige alle rijbewijskeuringen in heel Nederland

Bungalowpark "Eldorado"

Beekbergen

Waar rust, ruimte en natuur een begrip zijn!

BEL NU VOOR 30% LASTMINUTE KORTING: 055 5051358

www.bungalowparkeldorado.nl

Verhuur van luxe vrijstaande bungalows te midden van de bossen.

Brokken en panne op kampeervakantie

Het moet rond 1990 geweest zijn, toen mijn vrouw en ik met de caravan hadden genoten van een vakantie in Zuid Frankrijk (Cap d'Agde) aan de Middellandse Zee. We hadden zin iets meer van Frankrijk te zien en besloten via de N9, A75 en E11 via Clermont-Ferrand naar Parijs te rijden.

Het was een verkeerde beslissing, omdat het een ongelukkige weg was. Enorm druk en steeds door dorpjes en stadjes. Tamelijk vermoeid besloten wij om een uur of vier 's middags op de eerste de beste camping te gaan bivakkeren. Wij waren ongeveer 25 kilometer voor de grote stad Millau, toen ik te laat zag dat we een camping voorbij reden.

Gelukkig was er een paar honderd meter verderop een klein benzinestation en ik dacht daar te kunnen keren. Het was echter te krap en ik raakte met onze caravan het afdakje boven de pomp. De eigenaresse schreeuwde moord en brand. Het leek wel of ze vermoord werd. Zo goed en zo kwaad als mogelijk brachten we haar aan het verstand dat we naar de vlakbij gelegen camping gingen en we onmiddellijk zouden terugkomen om de schadeformulieren in te vullen. Het ging erom dat zij iemand zou bellen, bleek later, die haar zou helpen met het invullen van het schadeformulier.

Harde klap

Dus wij terug, op weg naar de camping. Ik reed heel langzaam, want ik wilde hem niet voor de tweede keer voorbij rijden. En ja hoor, ik zag hem, zette mijn richtingaanwijzer aan en wilde het terrein oprijden. Opeens zag ik achter ons met grote snelheid een auto naderen. Ze moet gezien hebben dat wij vrijwel stil stonden en linksaf wilden slaan, maar ze zag schijnbaar een gaatje en wilde toch nog voorbij. Gevolg: ze vloog met een harde klap

Op vakantie met de caravan

tegen mijn linker spatbord aan. Dus we presteerden het binnen het half uur twee aanrijdingen te hebben.

Schelden

Het spatbord schuurde langs de band, maar we konden hem toch op een plaatsje krijgen op de camping. We stonden amper, de pootjes moesten nog uitgedraaid worden, de auto van de trekhaak en we hadden nog geen elektra. En toen begon de ellende. Inmiddels was de benzinepomphouder met twee man als versterking aangekomen en maar schelden. Het was gewoon bedreigend en even later kwam er ook nog politie, maar die hielden zich gelukkig op de achtergrond.

Ook de vrouw die de aanrijding veroorzaakt had, ging nogal te keer, maar wel beschaafder. Later bleek dat ze onderwijzeres was in dat gehucht. We moesten twee schadeformulieren invullen, maar ze waren zo wantrouwig over wat ik invulde dat ze geen handtekening wilden zetten. Allebei moesten ze weten wat ik geschreven

had, maar wij beiden spreken geen woord Frans en leg het dan maar eens uit. Gelukkig kregen we hulp van een tweetalige Belg en is alles goed gekomen en werden ze rustig. De schooljuffrouw werd zelfs vriendelijk en vroeg of ze ergens mee kon helpen. De andere tegenpartij bleef vervelend; zonder een woord te zeggen, vertrokken ze. Wij hebben van beide zaken de schuld gekregen bij de verzekering.

Frans gendarmerie

Wij de ANWB in Lyon gebeld. Dat lukte de volgende dag pas, na vijf keer proberen. Zij regelden een garage voor ons in Millau. Een paar uur later kwam een takelwagen ons ophalen. Het ongelofelijke gebeurde echter: de chauffeur kreeg slaande ruzie met de campinghouder, toen hij vroeg of hij mocht bellen naar de ANWB om te vertellen wat de schade was, wat ze eraan gingen doen en wat de kosten zouden worden.

schokbreker ingezet worden. Die was besteld, maar dat zou even duren. Wij met een taxi terug naar de camping.

Andere pechvogel

Er stond op de camping nog een Nederlander, die pech had met zijn Mercedes. Er moest een onderdeel komen op het vliegveld in Montpellier, zo'n honderd kilometer bij ons vandaan. Die man vroeg of ik, als onze auto gerepareerd was, tegen betaling met hem naar Montpellier kon rijden om het onderdeel op te halen. Dat bespaarde hem een paar dagen. Ik vond het best.

Plakband

Toen onze auto klaar was, moesten wij 600 gulden betalen, wat ons beslist meeviel. 's Middags op weg naar Montpellier. Die man was erg nerveus en bij het eerste het beste wilde hij uit de auto om de weg te vragen. Dus ik stopte; hij stapte uit en gooide het rechterportier zo hard dicht dat de ruit er uit vloog. Honderd excuses, maar daar koop je niks voor. Hij zei: "Als we de goede winkel tegenkomen, koop ik dubbelklevend plakband en een stevig stuk plastic en plakken het raam voorlopig dicht." Ik antwoordde: "Nou, dat komt mooi uit, dubbelklevend plakband heb ik bij me en plastic kunnen we wel op de kop tikken. Het toeval wilde namelijk dat ik vloerenlegger was en hij stoffeerder. Overigens hebben wij met die mensen heel gezellige dagen beleefd op de camping."

We zijn thuis gekomen met een ingedeukt spatbord en een dichtgeplakte ruit. Natuurlijk moesten wij onze burens alles uitleggen. Wij verloren geen seconde ons goede humeur en kunnen er nu met plezier over praten en schrijven.

Jaap Martens
j.martens106@upcmail.nl

ANWB-steunpunt Lyon

Er zat niets anders op dan mee te rijden naar de garage om daar de zaak of te handelen. Bij de garage aangekomen kwam er een gezellige dikke Fransman ons tegemoet. Hij had zelfs een alpinopetje op. Hij sprak vloeiend Duits, want hij vertelde dat hij vijf jaar lang krijgsgevangene was geweest in Duitsland. De chauffeur vertelde zijn baas over de ruzie. Het bleek om een oude vete te gaan. Hij vroeg of we al iets gegeten hadden. Wij zeiden 'nee' en de chauffeur bracht ons naar, wat later bleek, een eettent voor vrachtwagenchauffeurs. Het eten was overheerlijk en zeer goed betaalbaar. Inmiddels was alles geregeld.

Bij terugkomst in de garage met de ANWB gebeld: de reparatie zou drie dagen duren. Er moest een nieuwe

Treinreis met vertraging naar Denemarken

Ik zou in juni 1969 met vakantie gaan naar Denemarken, op bezoek bij mijn oom Mich, in een dorpje op Jutland. Zaterdag 14 juni 1969 was het mooi zomerweer. Ik stond vroeg op, liep op mijn dooie akkertje naar het Centraal Station, want vandaar vertrok om omstreeks 7 uur de Scandinavia Express, die vanaf Rotterdam moest komen. Ik had een ticket met een coupé- en stoelnummer.

De trein was vertrokken uit Hoek van Holland (aansluiting op de Harwichboot) en er zaten Engelsen in mijn coupé. Ook mijn plaats was bezet. Het waren Engelse militairen, gelegerd in Duitsland. Ik ben maar op een andere plaats gaan zitten. Pas in Bremen stapten ze uit en kon ik op mijn gereserveerde plek plaats nemen. Een half uur later waren we in Hamburg en daar moest ik overstappen op de trein naar het noorden van Jutland. Op mijn ticket stond dat de trein richting Århus om 13.15 uur vertrok en op de borden stond 13.50. Ik had nog ongeveer een half uur extra, dus kon ik even de omgeving verkennen. Terug op het station schrok ik me rot. Mijn trein was al vertrokken! Hoe kon dát nou? Tja, in Duitsland hebben ze, behalve borden met vertrektijden (Abfahrt), óók borden met de aankomsttijden (Ankunft). Ik had op het verkeerde bord gekeken. Mijn trein was om 13.15 uur vertrokken.

Altona

Het grote station in Hamburg was die zaterdagmiddag warm, het was vakantietijd, rommelig, met heel veel mensen. De stationschef kwam dicht in de buurt van een crisis door al dat volk dat aan z'n kop zeurde! Toen ik mijn ticket liet zien, wees hij op de trein die voor m'n neus stond en zei: "Altona, dieser Zug!" "Altona? Wát nou Altona? Ik moet naar Denemarken!" Maar hij bleef op de gereedstaande trein wijzen en zei: "Altona." Toen ben ik in die erg drukke trein gestapt en vond een staanplaats op het balkon. Nog geen kwartier later waren we op

station Altona, een wijk in Hamburg.

Overstappen

Hier was de stationschef wél aanspreekbaar. "Ja", zei die goede man, "over tien minuten komt op dit perron de stoptrein naar Flensburg en daar kun je weer overstappen op de internationale trein verder Denemarken in." En inderdaad, na ongeveer tien minuten kwam de trein voorrijden. Na vijf minuten reden we weg. Het boemeltje stopte bij elke dikke boom. Er kwam een aardige jongedame tegenover me zitten. We raakten aan de praat. En toen kwam de conducteur langs! Door zijn zorgelijke blik op mijn ticket, begreep ik dat er iets niet goed ging. Ik zat ik in het verkeerde deel van de trein. Het achterste deel ging naar Flensburg, op de grens van Duitsland en Denemarken. "Maar", vertelde hij erbij, "we stoppen dadelijk in Neumünster en daar wordt de trein gesplitst en kun je umsteigen." Met spijt moest ik afscheid nemen van mijn reisgenote.

Stationsrestaurant

Ik kwam om 17.00 uur aan in Flensburg en had toen al in Århus moeten zijn! De trein naar Denemarken zou om 18.30 uur arriveren vanuit ... Hamburg. Had ik net zo goed daar kunnen blijven wachten. In de stationsrestaurant eerst maar wat gegeten: een broodje Bockwurst en een glas bier. Dat laatste hadden ze maar in één maat, een glazen emmer (met oor) van een halve liter, waarvan ik de helft heb laten staan. De trein arriveerde keurig op tijd.

Een uur later reed de trein het station

De Scandinavia Express, 1968

Hamburg Hauptbahnhof

van Fredericia in Denemarken binnen. Ik had op de kaart gezien, dat het spoor hier een flinke lus maakte, maar niet verwacht, dat ik nu de andere kant op zou rijden! Toen de trein na 20 minuten over een lange brug over breed water reed, begreep ik dat het weer fout ging. We reden naar het eiland Fyn. Het was inmiddels 21.00 uur. Toen de trein in Odense stopte, vroeg ik in m'n beste Zweeds of deze trein naar Århus ging.

De man z'n pet vloog zowat van z'n hoofd. Nee, nee, en ik moest maar gauw meekomen, want dit was de trein naar Kopenhagen. Ik liet hem mijn verfromfaaide ticket zien. Ik moest snel met 'm mee komen over de rails naar een ander perron. Hier zou zo meteen de trein naar Frederikshavn komen en daar moest ik mee naar Århus! Die trein kwam er inderdaad

al aan en even later reed ik weer in de richting vanwaar ik was gekomen. Nu kon er niet veel meer mis gaan.

Eén taxi

Om één uur 's nachts stond ik dan toch eindelijk op het station van Århus. Daar was op dat tijdstip natuurlijk helemaal niemand meer te zien. Er stond één taxi en ja, die wilde mij best wel naar Låsby brengen; een klein dorp, ongeveer 30 kilometer ten westen van Århus.

Twintig minuten later arriveerden we in Låsby. "Waar is het?", vroeg de chauffeur. Het adres was Bakkevej 37 (Heuvelweg 37). Er was geen straatnaambordje te vinden! De taxichauffeur vroeg bij een bakkerij de juiste weg. Toen bleek dat we er al een paar keer voorbij waren gereden. We reden terug en langzaam omhoog om de huisnummers te bekijken, toen er iemand naast de taxi meeliep en vroeg: "Heb jij soms een Hollander bij je?" Dat bleek de buurman van mijn oom. Het was inmiddels al twee uur 's nachts. Ik werd in goed verstaanbaar Rotterdams begroet met: "Hálo hé, kom ie nog?"

Raadsel

Oom had wel een rijbewijs, maar geen auto, dus had hij, voor mijn vakantie van twee weken, een auto gehuurd. Hij was al een paar keer heen en weer naar het station in Århus gereden, maar telkens voor niks. Het eerste wat ik heb gedaan, was drie grote glazen water achter elkaar leeg drinken. Het raadsel van de straatnaambordjes was snel verklaard. Twee dagen eerder had gemeentewerken álle straatnaambordjes verwijderd om ze te schilderen! Het is een leuke vakantie geworden en vooral een prettige kennismaking met Denemarken, waar ik later nog vaak ben terug geweest.

Henk Bender

Station Århus

111 plekken die je gezien moet hebben

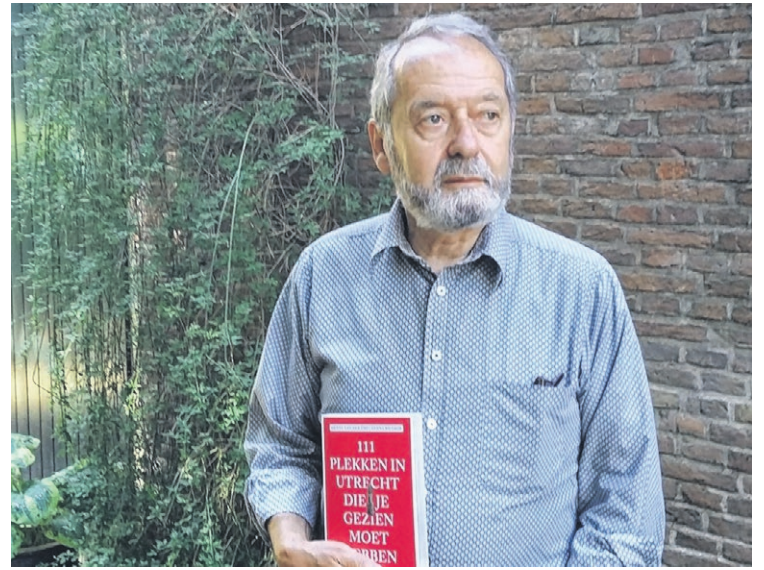
Een stadsgids voor Utrechters en iedereen die Utrecht verder wil ontdekken. Dat is het boek dat Henny van der Eng en Fenna Riethof maakten. Ze noemden het '111 plekken in Utrecht die je gezien moet hebben'. Een boek waardoor je Utrecht weer anders gaat bekijken dan voorheen.

Utrecht is een stad vol verborgen schatten. Wel eens een expositie bezocht in een oorlogsbunker bijvoorbeeld? Of sprinkhanen gegeten in een oude fabriekshal? Een 'Mai Prima'

geproefd bij Roberto Gelato? Of een virtuele parachutesprong boven de Waterlinie gemaakt? Het zijn allemaal onderwerpen die langskomen in het leuke boek van Henny van der Eng en Fenna Riethof, die hun lezers meenemen op een ontdekkingsreis. Ze wijzen de weg naar 111 bijzondere en onvermoede plekken, bieden de beste insidertips en tonen Utrecht van haar veelzijdigste kant. Van pesthuis tot concertzaal, een filmhuis in een voormalig politiebureau, 't Luie End, waar ze legde en zitten' en nog veel meer.

De 111-plekken-boeken zijn de ideale gidsen om een specifieke stad of streek

te ontdekken. Ze beschrijven steden en regio's vanuit een eigenzinnig en persoonlijk perspectief, bieden goede insidertips en slaan andere wegen in, weg van de geijkte toeristenpaden. Met charme vertellen deskundige schrijvers spannende verhalen. De boeken zijn een mengeling van onderhoudende verhalen, eigenwijze wetenswaardigheden en sfeerrijke foto's nodigen zowel stads- en streekbewoners als toeristen uit plekken te bezoeken die ze eerder niet kenden. In de reeks verschenen behalve een boek over Utrecht ook boeken over Amsterdam, Zeeland, Gooi- en Vechtstreek, Den Haag en Dordrecht.

Henny van der Eng, één van de schrijvers van het boek

't Winkeltje

Van Stadsie tot Stad, Utrecht 1950-1975

Dit fotoboek van Ad van Liempt en Ton van der Berg geeft een indruk van ontwikkelingen in de stad Utrecht tussen 1950 en 1975. Het is samengesteld met onder andere de beste amateurfoto's die de auteurs kregen toegezonden na een oproep via de lokale media en sluit aan op een gelijknamige expositie die de hele maand april was te zien in het Stadskantoor in het kader van de manifestatie 'Utrecht 50/75'.

€24,95

De oorlog in kleur

Fotograaf en cineast Alphons Hustinx reisde door Nederland in oorlogstijd en maakte opnamen in kleur. Onderweg door Nederland legde hij gewone en ongewone gebeurtenissen op straat op dia vast. Tot eind 1943. Toen moest hij onderduiken. Op 18 januari 1945 lukte het hem om de Maas over te steken en zo door de Duitse linies in bevrijd gebied te komen. Wat restte waren 2000 kleurendia's uit de vijf oorlogsjaren. Een selectie staat in dit prachtige boek.

€17,50

Utrecht 40-45

Utrecht was in de Tweede Wereldoorlog 'de Stad der Beweging'. Het kloppend hart van de NSB. Maar er gebeurde meer. Het prachtige boek Utrecht 40-45 vertelt met veel foto's het verhaal van een stad in oorlogstijd. Het is geschreven door Utrechter Ad van Liempt, die eerder naam maakte met tal van oorlogsboeken en verscheen in samenwerking tussen W-Books en Het Utrechts Archief.

€24,95

Nederland Museumland

Nederland telt ruim 1000 musea, kastelen, oudheidskamers, dierentuinen en hortussen. Of je nou geïnteresseerd bent in kunst, natuur, archeologie of speelgoed, deze gids biedt originele ideeën voor een dagje uit voor elke leeftijdsgroep. Deze geheel geactualiseerde gids geeft een overzicht van alle musea in Nederland en is daarmee dé gids voor cultuurliefhebbers.

€19,99

Als ik later dood ben en wat ik dan zou willen

Een bijzonder werkboek over 'je eigen afscheid'. De titel klinkt confronterend, maar het boek laat je op speelse manier nadenken over je afscheid en uitvaart. Het staat vol informatie en ideeën voor iedereen die daarbij wil stilstaan of zich afvraagt wat daar allemaal bij komt kijken. Na je overlijden kunnen nabestaanden het gebruiken bij het vormgeven van je afscheid en uitvaart. Het boek is een initiatief van Platform NEL.

€18,95

111 plekken in Utrecht die je gezien moet hebben

Utrecht kent vele verborgen schatten. Henny van der Eng en Fenna Riethof nemen hun lezers mee op een ontdekkingsreis die je tot onder de Utrechtse straatstenen en ver daarboven brengt. Ze wijzen de weg naar 111 bijzondere en onvermoede plekken, bieden de beste tips en tonen Utrecht op haar veelzijdigst. Beleef Utrecht zoals je het nog niet eerder beleefde!

€16,95

Bestelbon 't Winkeltje

Ja, ik bestel:

- Van Stadsie tot Stad, Utrecht 1950-1975 24,95
- De oorlog in kleur 17,50
- Utrecht 40/45 24,95
- Nederland Museumland 19,99
- Als ik later dood ben en wat ik dan zou willen 18,95
- 111 plekken in Utrecht die je gezien moet hebben 12,95

Stuur deze bon op naar De Oud-Utrechter, Postbus 615, 3500 AP Utrecht. of ga naar de webshop op www.deoud-utrecht.nl en bestel digitaal.

Voor alle producten geldt dat er € 3,75 verzendkosten worden berekend. Bij meer bestellingen tegelijk betaalt u slechts eenmaal de verzendkosten.

Naam + voorletters:

Straat:

Postcode/woonplaats:

Telefoon:

Email:

Een mysterieuze genezing in Indonesië

Begin jaren zeventig had de rederij waarbij ik in dienst was een aantal schepen verkocht naar Indonesië op basis van huurkoop. Zolang de koopsom niet was afbetaald, bleef er een Nederlandse kapitein en eerste machinist aan boord. De bemanning bestond verder uit Indonesiërs.

Als een Indonesiër zich niet lekker voelt, heeft hij allerlei kruiden, medicijnen en middeltjes tot zijn beschikking. En zoals een Nederlander het altijd over het over het weer heeft als hij niet over iets anders weet te praten, en een Fransman het dan over eten heeft, zo heeft een Indonesiër het dan over obat, zoals men daar medicijnen noemt. De meeste obat kon men daar vrijelijk in de apotheek en andere winkels kopen zonder recept. Zelfs op de markt, de pasar, staan kraampjes met allerlei middeltjes en medicijnen.

Minjak angin

Aan boord had ik ook al gemerkt dat de Indonesische bemanning intens aan zichzelf sleutelt met allerlei middeltjes. Zo masseert men elkaar met tijgerbalsem of een goedje dat men 'minjak angin' noemt. Dat is een groene olie die wordt verkocht in heel kleine parfumflesjes. Het ruikt heel sterk naar eucalyptus en het wordt letterlijk overal voor gebruikt. Bij hoofdpijn wordt het op het voorhoofd of aan de slapen gesmeerd en ingemasseed. Bij verkoudheid en verstopte neus wordt het opgesnoven. Ook Mudjait had altijd obat tot zijn beschikking waaronder het befaamde minjak angin. Mudjait was onze Javaanse bediende. Hij was een aardige jongen die voor de eerste machinist Hein en mij zorgde, waste, onze accommodaties schoonhield, kookte en boodschappen deed.

Koorts

We lagen in Surabaya, de thuishaven

van de meeste bemanningsleden. Het was drukkend warm. Ik begon mij 's middags niet lekker te voelen en dat werd alsmaar erger. Ik voelde me misselijk en beroerd en had hoofdpijn. Ik dacht dat ik iets gegeten had dat niet goed was. Het werd hoe langer hoe erger.

Hein stelde voor mij naar de dokter te brengen. Hij had een motorfiets aan boord en er was dicht bij de haven een arts die in Nederland had gestudeerd en Nederlands sprak. Omdat ik mij ook al een beetje koortsig ging voelen, vond ik het wel een goed idee en zo gingen wij naar de dokter; ik bij Hein achter op de motor. Bij de dokter aangekomen was ik inmiddels helemaal gaan gloeien van de koorts en de thermometer van de dokter wees een temperatuur aan van 40°. Hij stelde voor mij te laten opnemen in het ziekenhuis, maar daar wilde ik niets van weten. Daarom gaf hij mij tabletten om in te nemen alsmede een rekening voor de kosten die voor Nederlandse begrippen goedkoop, maar voor Indonesische begrippen torenhoog was.

Fietstaxi

Inmiddels was ik me zo beroerd gaan voelen dat het niet verantwoord was achterop de motor te zitten. Daarom liet ik een betjak aanroepen, zo'n driewielige fietstaxi, waarin ik onderuit zakte. De baas reed langzaam op de motor met mij mee. Maar in de betjak gezeten sloot ik, onderuit gezakt, mijn ogen en was in een oogwenk van de kaart. Ik wist van de hele wereld om mij heen niets meer. Hoe ik ooit terug aan boord ben gekomen weet ik niet. Dat hoorde ik later, maar de rest van die middag, de avond en de nacht zijn geheel aan mij voorbij gegaan. De volgende morgen werd ik, zoals gewoonlijk, om een uur of halfzeven wakker. Meestal was ik vroeg op, want in Indonesië zijn de eerste uurtjes het mooist. Alles is dan nog heerlijk koel en fris en na het ochtendbad is het dan echt genieten. Ik voelde me kiplek-

Een betjak in Indonesië (foto: Tropenmuseum)

ker, geen hoofdpijn, geen misselijkheid, niets van dat alles. Ik had alleen ontzettend liggen zweten. Snel ging ik onder de koude douche en scheren. Ik kon er weer tegen, heerlijk! Van de vorige dag herinnerde ik mij vaag dat ik bij de dokter was geweest waar ik twee tabletten uit een potje had ingenomen. Ook herinnerde ik mij nog dat ik in de betjak was gaan zitten. Maar wat er daarna was gebeurd, was mij volkomen ontgaan. Na mij te hebben opgeknapt, kleepte ik mij aan. Gewoonlijk, zo 's ochtends vroeg, bestond mijn gehele tenue uit een kort wit broekje en een paar slippers.

Bewusteloos

Zoals iedere morgen had Mudjait al thee gezet en grinnikte mij een beetje geheimzinnig en verlegen toe, zoals Javanen kunnen doen, toen hij mij een kopje thee bezorgde. Zo genoot ik haast altijd even van de vroege morgen op het slopendek. Meestal was de baas er ook al en ook deze morgen zat hij al aan zijn sigaretje te trekken en van een mok thee te genieten. "Goeie morgen", begroette hij mij. "Hoe gaat het?" Ik vertelde hem dat ik

mij prima voelde.

"Nou, je was anders ver weg. Mudjait en ik hebben je samen aan boord gedragen en op bed uitgekleept, maar je was totaal bewusteloos. Ik ben 's avonds nog naar je wezen kijken, maar je gaf geen draad." Verder vertelde hij dat hij met behulp van Mudjait en de eerste stuurman mij aan boord had gedragen, in mijn kooi gelegd en uitgekleept. Zo af en toe hadden ze nog even naar me gekeken, maar volgens zeggen was alles normaal en sliep ik als een baby.

Zo zaten wij daar een poosje te genieten van de ochtend en wat te praten over het werk van die dag. Er werd die dag niet geladen, want we wachtten nog op een lading. Na de thee besloten we naar binnen te gaan om te ontbijten. Ik stond op, draaide mij om en liep naar de trap die naar het benedendek leidde, toen ik een kreet van de baas achter mij hoorde. "Joh, wat heb jij nou op je rug?", hoorde ik hem vol verbazing achter mij roepen. Ik draaide mij om en keek hem vragend aan. "Wat is er dan?", vroeg ik hem. "Je hele rug is open, man. Kijk eens in de spiegel. Wat heb je gedaan?" Ik begreep niet waar hij het over had en ging naar de spiegel in de badkamer om mijn rug te bekijken.

Mijn mond viel open van schrik en verbazing. Over de hele lengte van mijn ruggengraat liep een donkere schaafwond vanaf mijn nek naar beneden. Vanaf deze rode streep liepen aan iedere kant zo'n zeven of acht rode geschaafde strepen schuin naar beneden naar de zijkant van mijn rug. Het leek op een sparrenboom met afhangende takken.

Uiteraard schrok ik, maar gelijk vroeg ik mij af wat dat te betekenen had. Langzaam begon ik iets te vermoeden naar aanleiding van soortgelijke ervaringen die ik eerder had gezien bij de bemanningsleden. Zou Mudjait hier meer van weten?

Ik kwam de badkamer uit die aan één

kant uitkwam in de slaapkamer en aan de andere kant aan het keukentje annex eetkamer tje.

"Mudjait!!!!" riep ik.

Mudjait kwam aangerend. Hij grinnikte verlegen, weer op die geheimzinnige Javaanse manier. Ik vroeg hem wat dat te betekenen had. En toen begon hij mij uit te leggen dat hij 's avonds, toen ik in diepe slaap, zeg maar bewusteloos was, met een lepel en minjak angin 'de lucht onder mijn huid had weggehaald'. Ik keek de baas, die naast me stond, eens aan en we wisselden een blik van verstandhouding. Mudjait stond er maar een beetje verlegen bij te grinniken. "Tuan is toch weer helemaal beter?" zei hij met een gezicht van "wat wil je nou nog meer?"

Ik was inderdaad weer helemaal beter. 's Avonds waren de strepen bijna weg en de volgende dag trokken ze geleidelijk helemaal weg. Ik heb mij altijd afgevraagd of mijn genezing het resultaat was van die tabletten van de dokter. Of was het de medische ingreep van mijn trouwe bediende Mudjait? Ik weet het niet en het zal voor mij wel altijd een mysterie blijven. Ik heb het maar gevoegd bij al die andere mysteries die ik daar in dat mysterieuze land heb beleefd.

Jaap Kunz

jacobkunz@kpnplanet.nl

Minyak angin: een wondermiddel?

De haven van Surabaya

‘Wij hadden een fenomenale keeper’

Bij het artikel over ‘de wedstrijd die je nooit meer vergeet’ van Elinkwijk tegen Velox stond in De Oud-Utrechter van vorige keer helaas een verkeerd bijschrift bij de foto van de mannen die het van nabij meemaakten. Op de foto (hierbij nogmaals geplaatst) stonden naast Jan Huberts en Klaris Wallenburg ook Piet Mackaay en Jan Verkaik. Ook zij hebben bijzondere herinneringen aan de match die Velox de promotie kostte.

Piet Mackaay: “Ik voel me nog steeds een echte Elinkwijker. Ik ben hier in de jeugd begonnen als voetballertje van 10. Beetje vreemd eigenlijk, omdat mijn opa Piet jarenlang bestuurder-teammanager bij aartsrivaal DOS was en mijn oom was Piet Dumortier, volgens velen met Tonnie van de Linden de beste voetballer van DOS. Ik heb bij Elinkwijk een mooie tijd beleefd. Na Elinkwijk heb ik nog even bij DOS gespeeld alvorens mijn voetbalcarrière te beëindigen bij AGOVV uit Apeldoorn. In tegenstelling tot het verhaal van Jan Huberts hebben wij in mijn beleving niets bijzonders gedaan voor de wedstrijd. We wisten gewoon dat

als we zouden winnen we ook zouden promoveren.”

Mooiweervoetballers

“Ik was als rechtsback een felle, maakte ook vaak de meeste overtredingen. Mijn maatje, routinier Job Gademans kon er wat dat betreft ook wat van. Job speelde tegen Velox als een slot op de deur en liet ons, Jan Blaauw, Jan Verkaik en mijn persoonlijke, het vuile werk doen. Niet erg hoor, we hadden alle drie zoiets van “jullie mooiweervoetballers van Velox” komen er niet langs vandaag. Leuk dat lijstje dat hier voor me op tafel ligt, met mijn geheugen is nog niks mis, kijk maar. Ik maakte inderdaad de meeste overtredingen die wedstrijd. We wonnen, wel een beetje gelukkig. Twee weken later promoveerden we, zoals verwacht, naar de eredivisie. Helaas verloren we een week later wel de beslissingswedstrijd om het kampioenschap tegen Willem II. Er was vooraf een hoop gezeur over de wedstrijd- en kampioenspremie. Jammer, want kampioen worden maak je niet zo vaak mee.”

Tegen Ajax

“Ook nog leuk om te vertellen; we speelden een jaar later in Amsterdam

Van links naar rechts Piet Mackaay Jan Verkaik Jan Huberts en Klaris Wallenburg in het gezellige clubhuis van Elinkwijk.

tegen Ajax. Tot aan de rust kregen Sjaak Swart, Piet Keizer en een zekere Johan Cruyff geen schijn van kans tegen onze verdediging. Na rust werden we helemaal overlopen, het werd maar liefst 7-0 voor Ajax. Achteraf logisch. Ajax met veel full-profs trainde elke dag en bij Elinkwijk trainden we maar drie keer anderhalf uur in de week.”

Kopkracht

Jan Verkaik: “Ik speelde als voorstopper. Joop van Maurik had ik als tegenstander. Joop was een stevige, kopsterke spits. Ik kon ook best aardig verdedigend koppen en voelde

me daarom in de lucht zeker niet de mindere van Joop. Velox rekende helemaal op de kopkracht van Joop en ook van Willem van Hanegem, maar dat lukte mooi niet die wedstrijd. Ik speelde heel netjes voor mijn doen, maakte maar twee overtredingen! Ze kregen wel wat kansen, maar wij waren echt niet de mindere zoals jullie beweren. Ja, de krantenknipsels van toen geven aan dat Velox meer kansen kreeg. Maar ja, wij hadden een fenomenale keeper, Nico de Bree. Die hield alles tegen of werd vooral door Job Gademans geholpen.”

“Ik heb na mijn periode nog als prof

voor HVC Amersfoort gespeeld en ben daarna als amateur bij Elinkwijk teruggekeerd waar ik nog een mooie tijd heb beleefd. Ben vervolgens trainer geworden. Een mooie succesvolle tijd meegemaakt bij UVV en Argon. Later nog teruggekeerd in het betaald voetbal als assistent van hoofdtrainer Han Berger bij Fc Utrecht. De Europa Cup wedstrijd in Hamburg, die we met 1-0 wonnen, was een onvergetelijk gebeuren. Wij wonnen als klein clubje van grootmacht HSV dat toen de bekende Ernst Happel als trainer had. “

GELUKSVOGELS

Blij zijn met wat je hebt

Het verhaal van vandaag speelt zich af eind jaren 50. Het was zomervakantie en mijn zusje, broertje en ik moesten ons in de vakantie vaak zelf vermaken.

Vader en moeder werkten en oma woonde bij ons in. Moeder zei voor ze weg ging altijd hetzelfde: “Lief zijn voor oma, geen ruzie maken en samen spelen.” Voor mijn gevoel was moeders wil vroeger écht wet. Je liet het wel uit je hoofd haar niet te gehoorzamen. Mijn moeder was een lieve vrouw, maar wel van het type; **LUISTEREN, OP JE BEURT WACHTEN, GEEN GROTE MOND, NIET ZEUREN, BLIJ ZIJN MET WAT JE HEBT, HANDEN UIT DE MOUWEN, JE TREKT NU DIE KLAREN AAN EN JE EET WAT DE POT SCHAFT. DUIDELIJK? VRAGEN?** Geen vragen! U kent ze vast wel, zo’n moeder die de regie in handen heeft. Afijn, we wilden háár, maar ook omaatje gráág te vriend houden. Die lieve vrouw met haar Hongaarse roots en haar vreemde Hollandse uitspraak. Als ze iets tegen ons zei, moesten we altijd een beetje lachen. Dat wist ze wel, misschien deed ze het

daarom juist, om lachende kindertjes om haar heen te hebben. Ze had het over ‘tsenten’ in plaats van centen en ‘die brievenboes’ was de brievenbus. Als ze ons verhalen vertelde, wachtten we met spanning of ze weer een verkeerd woord ging zeggen en keken elkaar dan stiekem aan; “Ja, ze deed het wéér!” Oma las eens voor uit ‘De negerhut van oom Tom’, dat zullen we nooit vergeten. Oma sloeg een bladzijde om en op de volgende pagina stond een foto van een blote meneer. Die mochten we eigenlijk niet zien en oma wilde metéén omslaan naar de volgende bladzijde. “Oma, even kijken nog”, riepen we in koor. “Waarom heeft die meneer een postzegel op z’n piemel geplakt?” Nou, dat had die meneer niet gedaan, maar oma zelf, om te voorkomen dat we meneer in vol ornaat zouden bewonderen. Toen we wat ouder waren, hebben we het boek eens stiekem uit de kast gehaald en de postzegel los gepeuterd. Oei, die meneer had een héél groot ding aan zijn piemel. We schrokken ervan. Het leek wel een muziekinstrument, een grote blokfluit! We hadden zoiets nog nooit gezien en keken onze ogen uit. Met hoofden zo rood als rijpe tomaten wisten we niet hoe snel we het boek

weer moesten terugzetten. We hebben het heel lang geheim kunnen houden. Pas jaren later kwamen we erachter dat het een peniskoker was.

Van oma moesten we ook vaak zelf spelen. Dan moesten we zelf iets bedenken en spelen met wat er zoal in huis was. We bouwden een hut door een deken over de tafel te doen en zaten eronder te picknicken met onze boterhammen en een beker melk. Of we speelden ‘postkantoortje’. Daarvoor mochten we dan het ‘gouden’ beeldje van de kast halen. We moesten er heel voorzichtig mee omgaan. Aan de onderkant stond een tekst en als we die op het stempelkussen zette, konden we er daarna mee stempelen. Zogenaamde spaarbankboekjes gemaakt van kladblokpapier en envelopjes kregen soms wel 10 keiharde BOINK stempels. Wij, kleine postbeambten, waren er maar druk mee en zo voorzichtig werd er met het beeldje dus niet gedaan. Het heeft het wel overleefd en staat nu nog bij ons thuis bij te komen van al het gestempel.

Zus en ik speelden ook vaak groentebortje, het vak van mijn vader. We trokken een oude werkbroek van hem

aan en in plaats van een riem bonden we een stuk touw om ons middel. Lopen konden we amper met die grote broek, maar verkopen deden we als de beste! Vooral aardappels, uien en worteltjes. Daar mocht wel mee gespeeld worden. Fruit was te kostbaar. Oma kocht ze in onze winkel en vroeg dan hoeveel ‘tsenten’ ze moest betalen. Dan keken zus en ik elkaar aan: “Ze zei het wéér!” Oma lachte met ons mee.

Wat waren we blij met wat we hadden. Wat waren we creatief. Wat zijn foto’s, spulletjes en herinneringen van toen nu kostbaar. En... wat is het mooi dat wij nu nog de creativiteit aan onze kleinkinderen kunnen doorgeven. Opa’s en oma’s, vouw weer eens een vliegtuigje of een hoedje van papier en

lees weer eens voor uit een mooi boek. Het hoeft NIET persé de negerhut van oom Tom te zijn!

Irene Kraaijenhagen

TANTE POST

In verband met de privacywetgeving wijst De Oud-Utrechter de lezers erop dat zij met het insturen van een oproepje akkoord gaan met het vermelden van hun adresgegevens in de krant en daarmee tevens in het krantenarchief op het internet.

Hennie Oliemuller

Op een nieuwjaarsreceptie van de gemeente in de Stadsschouwburg in 2000 kwam Hennie Oliemuller naar mij toe en liet een behoorlijke kwabbel onder zijn oor zien. Op zijn eigen licht dramatische toon dacht hij niet lang meer te leven te hebben. Een aantal maanden daarvoor vertoonde mijn moeder een zelfde uitstulping onder haar wang. Met een bezoekje aan de huisarts en een kleine insnijding was het snel verholpen. Dit vertelde ik Hennie en hij zei me de volgende dag naar de huisarts te gaan! Enige tijd later: De telefoon gaat: Hennie aan de lijn. Of ik vanavond thuis was en dat hij op bezoek wilde komen. Gezellig...hapje...drankje.... praten over koetjes en kalmpjes. Tot als donderslag bij heldere hemel hij vertelde dat het ziekenhuis een slechte mededeling voor hem had: hij zou nog maar kort te leven hebben en vroeg mij of ik zijn Schiller theater wilde overnemen. Ik was perplex. Ik zei: Hennie...ik zal er over nadenken. Maar wist direct al dat ik dan mijn werkzaamheden als regisseur zou moeten opgeven. Bovendien verkeerde het theater in vrij deplorabele staat en dat zou ik nooit kunnen ophoesten. Ik heb niet meer de gelegenheid gehad mijn besluit aan hem mee te delen, hij was reeds overleden. Hij zou tevreden zijn geweest te weten dat Steef Schinkel zijn theater prachtig verbouwd heeft en dat er een documentaire over hem gemaakt gaat worden. Laten we hopen dat er boven ook televisie is en dat hij er op zijn manier wat komisch commentaar aan kan geven. Hennie: Je was en bent een lieve vriend en ik zal je nooit vergeten.

Chris Deurhof
chrisdeurhof@hotmail.com

Hennie Oliemuller (2)

Heb het artikel over Hennie Oliemuller (11 juli jl) gelezen. Erg interessant, mede omdat ik een tijdje meegelopen en geholpen heb in de tijd dat Hennie nog in "De Muzeval" zat, onder de Bakkersbrug. Ik huurde (voor weinig geld) de Muzeval van Hennie en gaf op zaterdagmiddag een kindervoorstelling (poppenkast en goochelen).

Prijs bij de Blompotters

Onlangs in de Oud-Utrechter een stukje gelezen over de carnavalsvereniging "De Blompotters". Nu deze foto opgezocht. Onze dochter Astrid deed met de optocht in 1970 mee. Ze was toen 7 jaar en won de tweede prijs. Super, want het was moeilijk, door de wind, het geheel van crêpepapier heel te houden! Wat was ze trots en wij met haar.

Willy de Bruin- v.d. Raaij
willy.debruin@hotmail.com

Dit is in 1966-1967 geweest. Als de documentairemaker nog aanvullende informatie wenst, dan kan contact met mij worden opgenomen.

Paul Hammelburg
Populierenlaan 13
5248AW Rosmalen

Drukkerij Bosch, een echt familiebedrijf

Hierbij wil ik reageren op het aangrijpende artikel van de 78-jarige José in De Oud-Utrechter van 25 juli. Door toedoen van haar toenmalige werkgever en collega, is haar leven toch nog enigszins aangenaam verlopen, maak ik op uit haar verhaal. Hoe verder ik in het verhaal dook, hoe meer herinneringen van de drukkerij ook bij mij kwamen bovendrijven.

Met de opkomst van de zelfpak-supers, begin jaren '60, namen mijn ouders precies op tijd het wijze besluit te stoppen met hun toonbank-bakfietszaak met melk, boter, kaas en eieren. Nadat mijn vader een poosje op de groenteveiling werkzaam was geweest, nam hij zijn intrek bij Drukkerij Bosch aan de Kanaalweg. Ik doel op de achterkant van het pand, waar het laden en lossen plaats vond. Mijn vader kreeg de taak om kranten, die per postzak de deur uit gingen, van

een postbandje met adres te voorzien. De afdeling bestond uit twee man, mijn vader dus en een broodmagere en aardige collega waar ie goed mee overweg kon. Mijn vader zei altijd "een goede haan is niet vet."

Genoemde collega beklagde zich regelmatig tegenover mijn vader over zijn Surinaamse vrouw. Dan zei hij weleens: "Dan kom ik doodmoe thuis en dan moet hét eerst nog even voor het eten." Hij werd soms zelfs tijdens de lunchpauze hiervoor naar huis geroepen. Bij te lange afwezigheid organiseerde mijn vader dan wel één of andere smoes. Derhalve moest hij dus ook wel op de hoogte zijn van het slopende privéleven van zijn collega. En dat ging prima samen.

Familiebedrijf

Zoals de naam van dit artikel al aangeeft was het een echt familiebedrijf. Na korte tijd werkte ons hele gezin er. Mijn broer bij de zetterij, die gratis melk kreeg als preventie tegen loodvergiftiging. Mijn andere broer bij de boekbinderij, die wekelijks misdrukken meebracht. Beetje scheef gesneden of een hap uit een paar bladzijden. Niet meer geschikt voor de verkoop, maar nog wel prima leesbaar. Op een gegeven moment stond de boekenkast bij mijn ouders vol met de

steeds populairdere pocketboekjes. De tijd van Jan Kremer en Jan Wolkers, op de salontafel van onze gereformeerde ouders. Stel dat de dominee of een ouderling onverwacht een bezoek gebracht zou hebben. Kunt u zich hierin een beetje inleven? Het is toch stomvloeken? Ik bedoel vloeken zonder geluid. Mijn zus werkte op de personeelsadministratie. En ikzelf deed er vakantiewerk tijdens de schoolvakanties. Er zaten ook nadelen aan. Tijdens ons avonddiner rond een ronde tafel, werd doorgaans de Drukkerij Bosch-dag doorgenomen. Andere onderwerpen kwamen nauwelijks meer aan bod.

PTT

Tijdens mijn vakantiewerk bij de zetterij werd ik gebeld door mijn moeder. Of ik direct naar het PTT-kantoor kon komen voor een toelatingsexamen. De uitnodiging per post was kennelijk zoekgeraakt. Snel uit de overall op de fiets naar het toelatingsexamen. De zwarte inkt zat nog aan handen, kin en wangen. Te veel kandidaten van een eerder

Het verlaten pand van Drukkerij Bosch

Drukkerij Bosch, een echt familiebedrijf

Hierbij wil ik reageren op het aangrijpende artikel van de 78-jarige José in De Oud-Utrechter van 25 juli. Door toedoen van haar toenmalige werkgever en collega, is haar leven toch nog enigszins aangenaam verlopen, maak ik op uit haar verhaal. Hoe verder ik in het verhaal dook, hoe meer herinneringen van de drukkerij ook bij mij kwamen bovendrijven.

Met de opkomst van de zelfpak-supers, begin jaren '60, namen mijn ouders precies op tijd het wijze besluit te stoppen met hun toonbank-bakfietszaak

met melk, boter, kaas en eieren. Nadat mijn vader een poosje op de groenteveiling werkzaam was geweest, nam hij zijn intrek bij Drukkerij Bosch aan de Kanaalweg. Ik doel op de achterkant van het pand, waar het laden en lossen plaats vond. Mijn vader kreeg de taak om kranten, die per postzak de deur uit gingen, van een postbandje met adres te voorzien. De afdeling bestond uit twee man, mijn vader dus en een broodmagere en aardige collega waar ie goed mee overweg kon. Mijn vader zei altijd "een goede haan is niet vet."

Genoemde collega beklagde zich regelmatig tegenover mijn vader over zijn Surinaamse vrouw. Dan zei hij weleens: "Dan kom ik doodmoe thuis en dan moet hét eerst nog even voor het eten." Hij werd soms zelfs tijdens de lunchpauze hiervoor naar huis geroepen. Bij te lange afwezigheid organiseerde mijn vader dan wel één of andere smoes. Derhalve moest hij dus ook wel op de hoogte zijn van het slopende privéleven van zijn collega. En dat ging prima samen.

Ontvang voortaan De Oud-Utrechter in uw brievenbus

- Ja, ik wil een jaarabonnement op De Oud-Utrechter.
 Ik ontvang hiervoor een factuur van De Oud-Utrechter BV en betaal:
 € 54,90 (in Nederland) € 82,50 (buitenland)

Dhr./Mevr. Voorletters _____ Tussenvoegsel _____ Achternaam _____
 Adres _____
 Postcode _____ Plaats _____
 Telefoon _____
 E-mail _____
 Ingangsdatum _____

Wilt u dit abonnement cadeau geven? Vul dan hieronder de gegevens in van de ontvanger.

Dhr./Mevr. Voorletters _____ Tussenvoegsel _____ Achternaam _____
 Adres _____
 Postcode _____ Plaats _____

Deze bon kunt u opsturen naar: De Oud-Utrechter BV, Postbus 615, 3500 AP Utrecht of ga naar www.deoud-utrecht.nl en vul de bon digitaal in.

De Oud-Utrechter

Colofon

De Oud-Utrechter is een uitgave van:
 De Oud-Utrechter BV
 Postbus 615
 3500 AP Utrecht
 Tel: 030 - 302 00 17
 Email: info@deoud-utrecht.nl
 Website: www.deoud-utrecht.nl

Administratie:
administratie@deoud-utrecht.nl

Advertenties:
 José Gouwelleeuw,
 030-8200570

Esmay Hoekman:
 Tel: 030 - 82 00 570

Eindredacteur:
 Peter Schilthuisen
 Tel: 030 - 302 00 17
 Email: info@deoud-utrecht.nl

Vormgeving:
 Reclamestudio Baasimedia,
 Nieuwerkerk a.d. IJssel

De Oude Stad B.V. neemt bij de vervaardiging van De Oud-Utrechter grote zorgvuldigheid in acht, doch aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor de inhoud van redactie of advertentie. Prijswijzigingen en zetfouten zijn voorbehouden. Copyright De Oude Stad BV; niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd voor publicatie in andere media zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Oproepjes

In verband met de privacywetgeving wijst De Oud-Utrechter de lezers erop dat zij met het insturen van een oproepje akkoord gaan met het vermelden van hun adresgegevens in de krant en daarmee tevens in het krantenarchief op het internet.

Boerderij familie Pot

Dit is een oproep aan oud-Utrechters die informatie hebben over de boerderij van de familie Pot.

De boerderij stond vroeger aan de Spoorlaan, die liep van de Cartesiusweg tot aan de spoorovergang bij de Concordiastraat. Rien Cobussen, die geboren is aan de Cartesiusweg, weet van een grote boerderij met meer dan twintig stuks koeien, een loods die zijn vader, aannemer aan de Cartesiusweg daarnaast huurde, en een groentenboer uit Ondiep of in ieder geval uit de buurt van de Amsterdamsestraatweg, die daar zijn paard(en) en wagen stalde.

Op oude kaarten staat de boerderij afgebeeld, wie kan ons helpen aan meer verhalen, foto's van deze binnenstadse boerderij, grenzend aan de rand van de spoorlijn Utrecht-Rotterdam en het stapelterrein van de NS. Wij zijn als twee Cartesiuswegbewoners bezig de geschiedenis van de straat te beschrijven en zijn heel erg benieuwd of u ons meer informatie kunt verschaffen.

Bijvoorbeeld hartelijk dank, tot nu toe hebben onze oproepen steeds nieuwe zaken aan het licht gebracht

Rien Cobussen, Cartesiusweg 61 en Wieger Rozema, Cartesiusweg 49, wiegerrozema@hotmail.com

Zangers gezocht

Kromme Rijn's a cappella mannenkoor De 3-Kwartmaten zoekt zangers. Afgelopen voorjaar hebben enkele enthousiaste zangers het initiatief genomen een vierstemmig mannenkoor(tje) op te richten. Inmiddels kent het koor tien leden en een dirigent. Als 3-Kwartmaten streven we naar een gevarieerd mannenkoorrepertoire, waarin voldoende plaats is voor lichte en vlotte muziek. We treden nog niet op, maar we zijn wel van plan om dit met ingang van volgend jaar te gaan doen.

De komende tijd zal in het teken staan van het opbouwen van een repertoire. De 3-Kwartmaten oefenen op woensdagmiddag van 14-16 uur, om de veertien dagen, in het Sporthuis in Odijk. We beginnen weer op woensdag 23 augustus. Kom gerust eens langs. Ons streven is de 3-Kwartmaten uit te bouwen tot zestien zangers, vier zangers per stemgroep. In elke stemgroep (T1, T2, B1 en B2) hebben we nog ruimte voor versterking.

Lijkt zingen in een klein mannenkoor je leuk en wil je bijdragen aan onze muzikale ambities en delen in de gezelligheid, bel: 06-49397841 (Jan Klein) of mail janserious@gmail.com of 06-55730354 (Wim Zoet) of mail wim.zoet@casema.nl.

Ruteck's

Terwijl ik wachtte op de taxi die mij vanuit het ziekenhuis van Utrecht naar Tiel zou brengen, las ik belangstellend De Oud-Utrechter van 25 juli 2017. Mijn oog viel op een passage in een ingezonden stuk van Hansje Lijffijt uit De Meern. Het gaat over de gezellige bandjes bij Rutecks op zondag.

Zelf ben ik alles aan het archiveren dat te maken heeft met muziek door Tielse bands, koren, e.d. Bekend is dat een Tiels amusementsorkest, The Jeeps, regelmatig speelde in een van de vestigingen van Heck's lunchrooms, in 1946 omgedoopt in Ruteck's. Zeer waarschijnlijk heeft dit dansorkest ook in de Utrechtse vestiging opgetreden.

Mijn vraag is: wie kan mij helpen aan knipsels, liefst voorzien van een datum, waarin gegevens staan over deze Tielse band. Een tweede vraag: heeft iemand nog foto's of ander beeldmateriaal waarop dit orkest te zien is? Dat zou echt geweldig zijn.

Mocht dit zo zijn en wilt u dit beschikbaar stellen neem dan contact op met Ger Hemel te Tiel.

gerhemel@xs4all.nl

Plakband

Het verhaal over Drukkerij Bosch las ik met veel interesse. Ik heb hier ook mijn herinneringen aan opgeschreven (zie pag 18/red). Het toeval wil dat ik een paar weken terug de achterkant van dit schilderij op zolder zag staan. Niet wetende dat een paar weken later in DOU een artikel over Drukkerij Bosch zou verschijnen. Ik zeg weleens "toeval bestaat niet". Wie heeft hier de hand in? U mag het zeggen. Tot mijn stomme verbazing ontdekte ik nog een datum van 6 september 1971 op bijgaande foto.

Het betreft hier het wereldberoemde plakband, dat bij iedere werknemer standaard in het huishouden te vinden was. Zeg maar het Duct Tape van die tijd. Het plakband was voorzien van gom, dus diende je het voor het plakken eerst nat te maken met een spons. Plakband, maar ook het pakpapier, bestond uit twee lagen papier met een flinterdunne teerlaag. Kranten werden hier ingepakt voor verzending naar overzeese gebiedsdelen. Dit ter preventie van klagende overzeese klanten over vochtige slappe kranten.

Jan Hoogendoorn

Puzzel mee en win !!!

De oplossing van de puzzel van vorige keer sloeg op het wisselvallige weer in juli en was een regel uit een liedje van Jan Blaaser. De oplossing luidde:

Als ik op vakantie ga dan gaat het regenen

Uit de talrijke goede oplossingen lootten wij twee winnaars van een exemplaar van het doe-boek 'Als ik later dood ben en wat ik dan zou willen'. De prijswinnaars zijn: J. Kolkman uit Nieuwegein en R. Beelen uit Odijk

Ook voor de nieuwe puzzel hebben we weer vijf leuke prijzen klaarliggen. Deze keer schonk het Nationaal Volks-

buurtmuseum in Utrecht ons vijf keer twee toegangskarten voor het museum om weg te geven.

Wilt u kans maken op deze prijs? Stuur uw oplossing dan naar De Oud-Utrechter, Postbus 615, 3500 AP Utrecht of via internet naar info@deoud-utrecht.nl. U kunt de puzzel ook oplossen op onze website www.deoud-utrecht.nl.

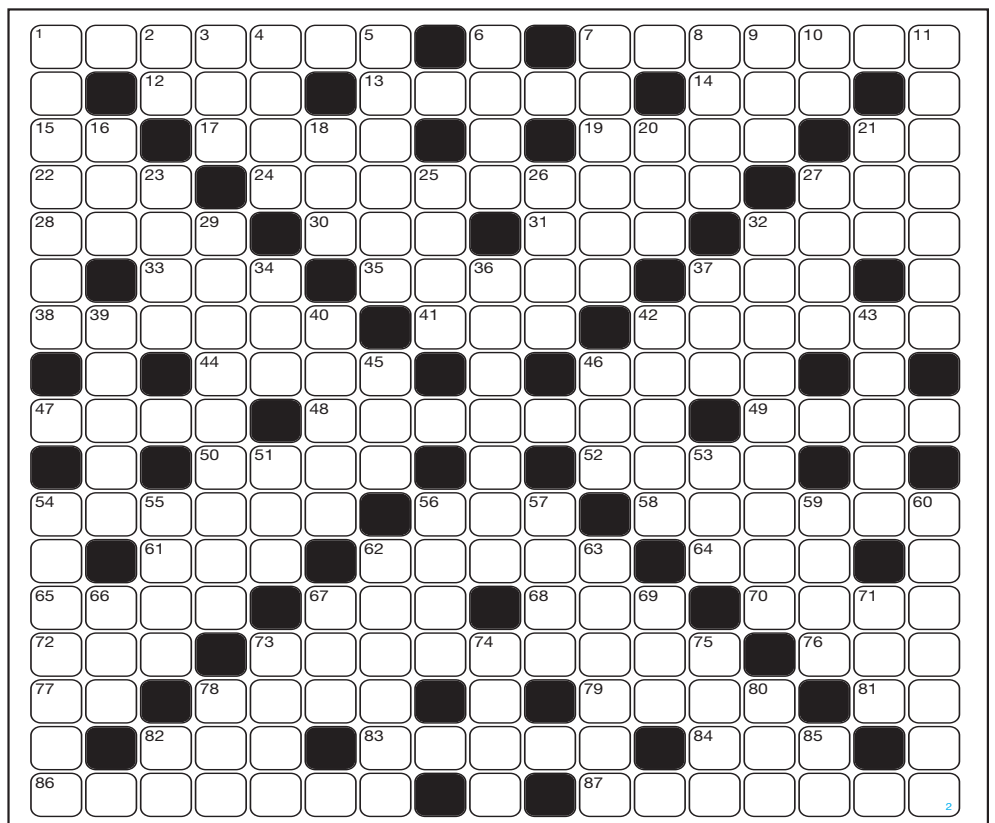

Horizontaal

1. loopbrug bij modeshows; 7. geschud dier; 12. oude lap; 13. onze planeet; 14. streling met de tong; 15. bekende Nederlandse motorrace; 17. open plek in een bos; 19. land in Azië; 21. koninklijk besluit (afk.); 22. Engelse bevestiging; 24. omslaan van een schip; 27. waterkering; 28. deel van een boom; 30. noord-Europeaan; 31. naaldboom; 32. keuring van electrotechnische materialen Arnhem (afk.); 33. opschrift op vrachtwagens; 35. neerslag; 37. verdragstoestel; 38. Indische geestelijke leermeester; 41. voor (in samenst.); 42. Hollandse nieuwe; 44. nijlreiger; 46. militair voertuig; 47. binnenste van botten; 48. prijsvermindering; 49. uitroep van verbazing; 50. nobel; 52. zwarte kleverige stof; 54. deel van hijswerktuig; 56. Nederlandse voetbalclub; 58. door de wet toegestaan; 61. gymnastiektoestel; 62. foedraal (hoes); 64. scheepsvloer; 65. vrouwelijk dier; 67. nachtgewaad; 68. streepjescode (afk.); 70. gelooide huid; 72. vruchtennat; 73. Schots blaasinstrument; 76. schuine kant van een beitel; 77. kosten koper (afk.); 78. plattelands gemeente; 79. heldendicht; 81. de onbekende (Lat. afk.); 82. Engelse jenever; 83. houtsoort; 84. snel; 86. zonnenscherm; 87. plaats in Amerika.

Verticaal

1. reistas (handkoffertje); 2. soort verlichting; 3. schapenproduct; 4. Turkse brandewijn; 5. riviervis; 6. telwoord; 7. rondtoeren; 8. idee (ontwerp); 9. zachte metaalsoort; 10. persoonlijk voornaamwoord; 11. koeienmaag; 16. ogenblik; 18. paling; 20. kippenloop; 21. toiletartikel; 23. vlees aan een stokje geregen; 25. autopod; 26. inval (plan); 27. dunne herenoverjas; 29. leiden van een orkest; 32. groot muziekinstrument; 34. zeehond; 36. indrukwekkend (grillig); 37. god van de zee; 39. gezongen toneelspel; 40. boomvrucht; 42. bevroren neerslag; 43. fijne leersoort; 45. muzieknoot; 46. ontplofbare stof (afk.); 51. scheepsherstelplaats; 53. plechtige belofte; 54. scheldnaam voor een Hollander; 55. uitstapje; 56. gewicht; 57. niet weinig; 59. plaats in Duitsland; 60. opvouwbare knijpbriil; 62. bolvormig dak; 63. heel kwaad; 66. kostuum; 67. duw (zet); 69. houten drinkbeker; 71. lidwoord; 73. de fijnste veren; 74. rivier in Duitsland; 75. beknopt; 78. projectieplaatje; 80. plaaggeest; 82. gewicht (afk.); 85. rivier in Italië.

fietsenwinkel.nl

De grootste fietswinkel van Nederland!

Ook de grootste E-bike specialist van Nederland!

E-bikes vanaf
€890
Alléén in onze testcenters

Kom naar
de winkel in:

Utrecht

Herculesplein 379, 3584 AA Utrecht

Bel **020-7052890**

voor meer informatie of een **GRATIS PROEFRIT!** of kijk op fietsenwinkel.nl/oudutrecht

Dé E-bike specialist van Nederland

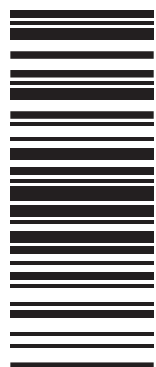
52 E-bike testcenters

450 Verschillende E-bikes

274 E-bike experts

270.000 Verkochte E-bikes

fietsenwinkel.nl

EXCLUSIEVE De Oud-Utrechter **SPECIAL**
€500 KORTING
+GRATIS ACCU-UPGRADE

op geselecteerde e-bikes
Geldig t/m 22 augustus
t.w.v. **€150**
bij inlevering van deze coupon in onze testcenters
vraag naar de deelnemende e-bikes

€ **100% gegarandeerd de LAAGSTE PRIJS***

PROEFRIT maken op alle E-bike systemen

GRATIS parkeren

Fietsenwinkel.nl, erkend dealer van o.a.:

